

Letní Vacenovický ZPRAVODAJ

ČERVENEC / 2017

Pasování na čtenáře 2017, žáci 2. třídy ZŠ Vacenovice

Hezké letní dny, milí spoluobčané.

Po vzorovém jaru, kdy dostatek vláhy po chladných zimních měsících a proměnlivé aprílové počasí umožnilo zasít vše, na co se na svých zahrádkách těšíme, to vše bylo předzvěstí dobré úrody. Bohužel přišlo pár mrazivých nočních teplot, dubnu avšak bylo jinak. Mráz se podepsal na vinohradech i na ovocných stromech, ale i na našich malých zahrádkách a polích, a nadělal dost škod. Přesto se nevzdáváme. Každý den vidím ženy na kole s přivázanou motykou, mužské, jak mnohdy s podomácku sestaveným strojem hrkotají

do vinohradu nebo na pole. Podsazujeme, okopáváme, děláme sena pro domácí zvířectvo. A to je dobře. Vždyť drobné hospodaření a starost o půdu k vesnici neodmyslitelně patří. A je to i dobrý příklad pro mladou generaci. Na vlastní oči vidět, jak ze semínka uloženého do půdy vyrostle rostlina dávající úrodu.

Velkou radost mi udělal zájem občanů o výsadbu ovocných stromů, na které jsme dostali dotace z Ministerstva životního prostředí. Po celé obci je k dnešnímu dni vysazeno něco přes 140 ovocných stromů hrušek, jabloní, třešní, nějaké moruše a trnky. Obec Vacenovice se rovněž snaží o úpravy veřejné zeleně,

nové výsadby a vůbec zkrášlování veřejných ploch. Se vším pomáhají sezónní zaměstnanci, kteří mnohdy i v úporných vedrech okopávají, sekají a zametají, aby se obecní veřejné plochy vyrovnaly předzahrádkám u vašich domů. Každá dobře vykonaná práce je korunovaná pocitem štěstí. Snad se vám to zdá úsměvné, ale vzpomeňte si, jak se ve vás rozlije pocit pohody a uspokojení, když se vám něco podaří. A je úplně jedno jestli se jedná o fůru složeného sena, nasazené oharky, postavenou zeď nebo vyléhlá kuřata. Všichni tyto pocity prožíváme a čím těžší úkol, čím více sil a energie vynakládáme, tím větší je pocit uspokojení.

To, že můžeme v naší zemi, ale i ve světě, dělat práci, která nás baví a můžeme ji dělat svobodně, je zásluhou demokracie a tržního hospodářství. Dbejme pečlivě na spravedlivé nastavení pravidel a na jejich dodržování. Naše společnost se stále mění a některá rozhodnutí, která ač na začátku působí neškodně, jsou pomalým začátkem konce svobody jednotlivce. Demokracie, svoboda a osobní zodpovědnost – to jsou věci, které si nesmíme nechat vzít.

Přeji vám radost z pěkných prázdninových dnů, radost z úrody na vašich polích a zahrádkách a dětem vydařené prázdniny.

Jana Bačíková, starostka obce

Společenská kronika - fotografie

Vítání dětí

Vítání dětí

Vítání dětí

Vítání dětí

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

DĚTI NAROZENÉ v I. polovině roku 2017

Maminka

Tobě za svoje narození vděčím,
ale i za to, že stále žiji.
Tobě na rameni brečím.
Jen s tebou se upřímně směji.

Miluji tě a milovat budu vždy.
Jsi jediné světlo v životě mém.
Pro tebe udělám cokoli.
Dát život za tebe není problém.

Jsi ten nejúžasnější člověk na světě.
Obětovala jsi život nám.
Nikdo ti není roven na žádné planetě.
Nevím, jak dobrotu tvou splatit mám.

Jsi anděl, co spadl na Zem z nebes.
Jsi až moc hodná pro tento svět.
Vím, že zním jako sobec,
ale nechod' tam, prosím, nikdy zpět.

Potřebujeme tě tady,
jsi to jediné, co mě při životě drží.
Víš si vždycky rady.
Čistá láska z tebe srší.

Jasmína Sládečková (r. 2016)
Eliška Sedláčková
Dominik Blaha
Mikuláš Martinek
Martin Galandák
Simeon Blaha
Jakub Řihák
Filip Hanák
Barbora Synková
Pavel Šťastný
Anežka Mária Kravcová
Magdaléna Harcová
Pavla Svitková
Darina Šťastná
Michaela Mikulčíková
Martin Šimeček

SVATBY v I. polovině roku 2017

Moře

Pod blankytným nebem
moře krásné modré je,
na malé loďce tebe vidím,
na břeh za mnou připluje.

Však vlny moře zrádné jsou,
šťastně tě ke mně přivedou,
ta naše láska krásná je,
jistě překoná i sílu příboje.

Na vlnách lásky žít budem,
je nám to dáno osudem,
když osud přeje nám,
naší lásce byl darován.

Náš sen, když se splnit má,
ani odloučení nezviklá,
a kdo lásku láskou odplácí,
ten nádherný cit se neztrácí.
(autor JB)

Roman Karas a Marcela Rechtořiková
Bc. Tomáš Šťastný a Ing. Romana Sedlářová
Jan Dobeš a Bc. Gabriela Rybová
Jan Procházka a Hana Šťastná
Zdeněk Nejtek, DiS. a Bc. Lucie Kostrůnková

ÚMRTÍ v I. polovině roku 2017

Kostelní zvony

Ráno, když slunce vychází
a hřejivé paprsky dopadnou na zem,
Ptám se sám, co mi schází...
Jen úsměv tvůj nad ránem.

Ten polední zvon zve nás ke stolu
a s vůní kuchyně sedíme pospolu,
když večerní zvon nám odzvoní,
říká se, že je klekání.

A čas stále běží kupředu,
den za dnem a rok za rokem,
vrásky a šediny jsou v jednom šiku
a nohy kráčí již pomalu za svým snem.

Až kostelní zvon zazvoní poslední tóny
a naše duše odletí k nebeské bráně,
opouštíme vše, co jsme milovali
a pozemský život pokračuje dále.
(autor JB)

	ve věku
Marie Koutná	60 let
Hedvika Řiháková	81 let
František Blahušek	70 let
Marta Čuprová	44 let
Božena Uherková	88 let
František Ingr	73 let
Richard Výlet	51 let
Josef Pecler	70 let

VÝZNAMNÁ OSOBNÍ VÝROČÍ v I. polovině roku 2017

Básník

*Když šohaj na černém poli
oře s vranými koníčky,
vzpomíná na lásku
svojěj milěj Aničky.*

*Když pot si z čela utírá,
na svou první lásku vzpomíná.
Ta první láska nevinná,
na kterou se tak rádo vzpomíná.*

*Ta první pusa tak sladce bolela
pod květy třešňovými,
co krásně voněla.
Ten máj byl a je lásky čas,
nádherný cit probouzí v nás.*

*Ne každá láska skončí krásně,
o které básníci skládají básně,
když básníci o ní píší krásná slova,
je čas pro lásku žít a hledat ji znova.
(autor JB)*

95. narozeniny oslavil:
Marcelín Dobeš

94. narozeniny oslavila:
Anastázia Výletová

93. narozeniny oslavil:
Jan Novák

85. narozeniny oslavili:
Anežka Sabáčková
Anna Gasnárková
Růžena Křížková
Ludmila Mikulčíková
Růžena Gasnárková

80. narozeniny oslavili:
Antonín Šťastný
Melichar Dobeš
Jiří Sedlář
František Červinek

Platinovou svatbu, tj. 70 let společného
života, oslavili manželé:
Anna a Marcelín Dobešovi

Kamennou svatbu, tj. 65 let společného
života, oslavili manželé:
Anna a Martin Neduchalovi

Zlatou svatbu, tj. 50 let společného života,
oslavili manželé:

Františka a Cyril Foltýnovi (r. 2016)
Marie a František Ilčíkovi
Marie a František Lundovi
Ludmila a Jan Fišmanovi
Marie a Karel Kristovi
Františka a Jan Belkovi
Anna a Jan Kučovi

Platinová svatba - Anna a Marcelín Dobešovi, 95 let Marcelín Dobeš

Kamenná svatba - Anna a Martin Neduchalovi

Zlatá svatba - Anna a Jan Kučovi

Zlatá svatba - Františka a Cyril Foltýnovi

Zlatá svatba - Františka a Jan Belkovi

Zlatá svatba - Ludmila a Jan Fišmanovi

Zlatá svatba - Marie a František Ilčíkovi

Zlatá svatba - Marie a František Lundovi

Zlatá svatba - Marie a Karel Kristovi

STATISTIKA V I. pololetí roku 2017 se ve Vacenovicích

narodilo.....	16 dětí
přihlásilo k trvalému pobytu	11 občanů
odhlásilo se z trvalého pobytu	12 občanů
zemřelo.....	8 občanů

Stav obyvatel před uzávěrkou zpravodaje činí 2202, průměrný věk 41,06 let.

Vzhledem ke skutečnosti, že Obec Vacenovice po několika letech od schválení zastupitelstvem obce zavedla pojmenování ulic do registrů, je každý občan povinen si vyměnit občanský průkaz. Lhůta pro výměnu OP je prodloužena, nejpozději však do 31. 12. 2017. Vyřízení nového OP (na MěÚ Kyjov nad komerční bankou) je bez poplatku, s sebou si vezměte pouze starý OP. Úřední dny:

PO, ÚT, ST, PÁ. Můžete využít elektronické objednávání na www.mestokyjov.cz. Nemohoucí a nepohybliví občané, kteří si nemohou osobně vyřídit nový OP, se mohou nahlásit na OÚ Vacenovice.

Děkujeme všem spoluobčanům za porozumění a spolupráci a věříme, že tato skutečnost Vám nezpůsobí větší komplikace.

Co připravujeme k realizaci a plánujeme v investiční výstavbě

V závěru loňského roku jsme podali několik žádostí o přidělení dotačních prostředků na několik investičních akcí, které by nebylo možné realizovat pouze z vlastního rozpočtu obce. Jednalo se o následující stavby:

- Multifunkční dům pro seniory
- Areál sportu – víceúčelové hřiště
- Místní komunikace ul. Borová – stavební úpravy

Všechny tyto žádosti nám byly zamítnuty, většinou se zdůvodněním nedostatku finančních objemů v příslušných dotačních programech. Protože máme všechny tyto akce připraveny z hlediska zpracování projektových dokumentací, stavebního povolení vč. potřebné administrace, budeme v průběhu druhého pololetí letošního roku znovu o dotace žádat tak, jak budou postupně znovu dotační tituly nabíhat. Stále ještě jsou ve hře dvě důležité stavby, kde zatím neznáme výsledky.

- 1) Bezpečné a bezbariérové chodníky v obci: tady jsme již v prosinci r. 2016 žádali o přidělení finančních prostředků na Státním fondu dopravní infrastruktury. Přestože v dřívějších letech byly výsledky oznámeny nejpozději do konce měsíce dubna následujícího roku, tj. 30. 4. 2017, tentokrát se ono rozhodovací období poněkud protáhlo a hodnotící komise fondu zasedala až minulý týden, ve čtvrtek 22. 6. 2017. K dnešnímu dni před uzávěrkou příspěvků do tohoto zpravodaje nebylo možno rozhodnutí komise zjistit. Zde je možné získat až 80% dotačních finančních prostředků z uznatelných nákladů stavby. V případě úspěšného rozhodnutí komise Ministerstva dopravy budou vybudovány bezbariérové chodníky oboustranně v celém průtahu obce a levostranně směrem k prodejně Jednoty a dále pak ke kostelu a hřbitovu vč. přechodu pro pěší u Oázy a míst pro přecházení na urč-

ných trasách pro usměrnění chodců a jejich bezpečnost.

- 2) Habánský sklep – rekonstrukce: V případě této akce byla naše žádost směřována na přeshraniční spolupráci se Slovenskou republikou, konkrétně s obcí Sobotiště. Stejně jako v předchozím případě rozhodovací komise zasedala ještě o den později a to v pátek 23. 6. 2017. A i tady zatím neznáme oficiální stanovisko komise o možném přiznání dotace. Pokud by rozhodnutí bylo kladné, byl by vlastní sklep prodloužen, nově obložena klenba a vybudováno zázemí pro posezení a sociální zařízení.

Věříme, že do konce tohoto týdne, tj. do 30. 6. 2017, bude známo oficiální rozhodnutí obou komisí a tím bude rozhodnuto o následné realizaci projektů. V součtu obou staveb se jedná o finančně náročné stavby, které není možné zvládnout pouze z vlastních finančních prostředků.

Finanční náklady obou staveb (rozpočtové náklady jsou v tis. Kč):

Název stavby	Cena bez DPH	Cena vč. DPH
Bezpečné a bezbariérové chodníky	4 923	18 057
Habánský sklep – rekonstrukce	2 421	2 930
Součet	17 344	20 987

V případě, že u těchto dvou staveb uspějeme v přidělení finančních prostředků z dotačních titulů a budeme znát jejich výši, bude nutné tento údaj konfrontovat s možnostmi rozpočtu obce a rozhodnout, zda v II. pololetí je možno realizovat navíc ještě nějakou z dalších připravovaných akcí. Naopak, kdyby nebyly naše žádosti na tyto dvě stavby kladně vyřízeny, jsme připraveni ihned začátkem července zahájit organizaci výběrových řízení na níže uvedené a připravované projekty, a to z vlastních finančních prostředků tak, aby bylo možno realizaci staveb ukončit ještě do konce letošního roku.

Uvažované investiční akce pro II. pololetí r. 2017 (ceny jsou uvedeny v tis. Kč):

Stavba – investice	Rozpoč. cena bez DPH	Rozpoč. cena vč. DPH	Výše dotace	Poskytovatel dotace
Autobusové zastávky	2 459	2 976	-	-
MK ul. Farní – stavební úpravy	672	813	-	-
Veřejné osvětlení – snížení energetické náročnosti	2 581	3 123	1 247	MPO
Nový traktor	Cca 1 000	1 210	-	-
CELKEM	6 712		1 247	-

Obecní technická četa

Tento výčet staveb a jejich realizace z vlastních prostředků odpovídá možnostem stanoveného rozpočtu obce na r. 2017. Nyní se jen krátce zmíním o vlastním obsahu těchto akcí:

- 1) Autobusové zastávky: jedná se o vybudování přístřešků, zastávkových zálivů a komunikačních prvků vozovek, nástupišť a částí chodníků pro cestující. Tyto stavební úpravy budou realizovány v horní části obce u křižovatky k hřišti a na dolním konci. Ve středu obce bude nově vybudován přístřešek, na který byla projektová dokumentace zpracovaná v závěru loňského roku.
- 2) MK ul. Farní – stavební úpravy: v případě této stavby máme připravenou projektovou dokumentaci vč. stavebního povolení, které jsme získali v jarních měsících letošního roku po vykoupení části soukromých pozemků, zasahujících do komunikace. Jedná se o odstranění stávajícího povrchu ze silničních panelů, odtěžení zeminy a realizaci nových konstrukčních vrstev s povrchem obalovaných směsí vč. silničních obrubníků a odvodnění.
- 3) Veřejné osvětlení – snížení energetické náročnosti: toto je jediná akce z uvedených, na kterou byl Ministerstvem průmyslu a obchodu vypsán dotační titul a v kterém jsme zároveň i uspěli. V současné době se připravuje zadávací dokumentace pro vypsání výběrového řízení na zhotovitele. V průběhu realizace budou vyměněna všechna osvětlovací tělesa na VO v celé obci – 246 ks, části kabelů od svorkovnice po svítidlo a vyměněna části nosných ramen jednotlivých světelných bodů. Z výpočtů zpracované projektové dokumentace a požadavku dotačního titulu je nutné ušetřit min. 35% dnešní spotřeby elektrické energie.
- 4) Nový traktor: náš stávající traktor zn. John Deer je za léta provozu značně opotřebovaný, tím i poruchový a finančně dost náročný na úhradu častých oprav. Z těchto důvodů jsme rozhodli o vypsání výběrového řízení na dodavatele nového traktoru. Po jeho uvedení do provozu bude stávající traktor prodán nejvyšší nabídce, popř. nabídnut dodavateli jako protihodnotu.

V posledním zpravodaji z prosince 2016 jsem se zmínil o přípravě stavby „Kanalizace a vodovod ul. Pod Kostelem“. Příprava projektové dokumentace musela být v loňském roce přerušena z důvodu zákona o zákazu ukládání inženýrských sítí do státních a krajských komunikací. Na začátku letošního roku se legislativní podmínky změnilly a tento nesmyslný zákon byl zrušen. Znovu byly obnoveny práce na zpracování PD a tato by měla být dokončena, pokud se znovu neobjeví nějaké nové podmínky ze strany státu či kraje, do konce července 2017.

V závěru tohoto příspěvku se ještě zmíním o jedné akci, která s výstavbou přímo nesouvisí. Naše obec se v letošním roce přihlásila do soutěže „Vesnice roku“ v rámci Jihomoravského kraje. Dne

30. 5. 2017 se dostavila hodnotící komise, složená ze zástupců jednotlivých ministerstev a starostů posledních vítězných obcí. Bohužel, max. doba jejich návštěvy a prezentace naší obce byla striktně limitována pouze dvěma hodinami. V tak nesmyslně krátké době není možné předvést všechny přednosti obce. Postupně jsme hodnotící komisi předvedli hasičský areál, kde se svým umem prezentovali mladí hasiči, dále pak si prohlédli Mokřad a revitalizaci Húšťika, kde se předvedly svými znalostmi děti z mysliveckého kroužku Sojky. Následovala návštěva mateřské školy, poté muzea, kde se prezentovala svým mládím Národopisná společnost vč. vnitřních prostor s výstavou historie a habánské keramiky. Stejně tak bylo v prostorách muzea prezentováno zdobení kraslic. Návštěva sběrného dvora odpadů proběhla z časových důvodů pouze projíždkou autobusem a závěr se uskutečnil ve venkovních prostorách kulturního domu, kde se předvedly děti z včelařského kroužku a kde jsme na informačních panelech prezentovali všechny složky působící v obci vč. plánované výstavby multifunkčního domu pro seniory. Přesně po uplynutí stanoveného dvouhodinového intervalu hodnotící komise ukončila svou návštěvu a odjela do další obce. Ihned v tomto týdnu, v pátek v 16 h v obci Rudka, bylo oznámeno vyhodnocení soutěže o Vesnici roku Jihomoravského kraje. Kupodivu se naše obec nestala absolutním vítězem, myslím si, že by si to zasloužila, ale získala zvláštní ocenění komise „Za zachování tradic v obci“. Za to, že se v obci máme čím pochlubit, patří poděkování všem občanům, a to nejenom těm, kteří prezentovali naši obec před hodnotící komisí, ale všem našim spoluobčanům, kteří se podílejí na vytváření nových hodnot v obci a zachování všech těch původních.

Ing. František Novák, místostarosta

Obecní technická četa

Les není odpadkový koš

Z článku ministerstva zemědělství jsem se dozvěděla, že ročně si lidé z lesa odnesou 40 tisíc tun lesních plodů. Na oplátku v něm nechají pěkný nepořádek. Kalíšky, obaly, plastové láhve. V letech 2015 – 2016 zabíraly nelegální skládky plochu 39 hektarů. To je zhruba deset pražských Václavských náměstí. I u nás se občas objeví nelegální skládka, např. zmola u Vinohrádek, cesta u Lebedové meze. Naši zaměstnanci vše po mnoha letech vyčistili a neuplynulo ani čtvrt roku a opět sem někdo vyvezl stavební suť, a hned několikrát. Tak se čištění opakovalo.

Pravidelně uklízíme les na Den země. Sejdou se všechny kulturní a sportovní složky a i děti z MŠ a ZŠ Vacenovice i MC Klubíčko, za což velmi děkuji. Je to fajn akce. Projdeme katastr, uděláme něco pro obec a ještě si odpoledne u táboráku pokecáme. Většinou si notujeme, jak je odpadků v lese méně oproti loňskému roku.

Aby se tento trend udržel, dovolím si připojit tabulku, za jak dlouho se v lese rozloží jednotlivé odpadky.

Ohryzek jablka/hrušky	16 dní
Papír/papírový kapesník	4 měsíce
Slupka od banánu	5 měsíců
Krabička od nápoje bez hliníkové folie (kefir)	7 let
Nedopalek cigarety s filtrem	15 let
Plechovka	15 let
Igelitový sáček/taška	25 let

Žvýkačka	50 let
Plastový kelímek	70 let
PET lahev	100 let
Jednorázová plena	250 let
Sklo	Tisíce let (ale možná nikdy)
Polystyren	Desetitisíce let (ale možná nikdy)

Zdroj: www.eagri.cz

Jana Bačíková, starostka obce

Silvestr Vlkoš 2016

I když jsou momentálně letní měsíce, dovolím si připomenout zimu - Silvestr 2016. Vzpomínka na tuto úžasnou akci mě v myslí hřála několik měsíců a dodnes poslouchám chválu, jak bylo ze strany Vacenovic vše připraveno a zorganizováno a jak jsme ve Vlkoši byli opět nejlepší skupina. To je pravda, ale jen málo se o to zasloužila obec. Už na první schůzce k silvestru se k mému rozčarování rozhodlo, že já budu Kleopatrou a místostarosta César. Já Kleopatru? Zatím jsem nijak neoponovala, ještě uvidíme. A viděla jsem. Na jednu se bez mého přičinění začaly dívat věci. Seniorky začaly plánovat, že půjdou za Kleopatřin doprovod, přidaly se i holky ze cvičení, Pepa Příkazský začal vyrábět římský vůz, na kterém pojedeme do Vlkoše, a potáhnou nás vojáci římské legie, Arnošt Brázdil vůz vyzdobí egyptskými bohy, děvčata ze ZŠ budou dělat předvoj.

Tak to už jsem neměla na výběr. Asi budu muset být Kleopatrou. Co si obléknu? Boky jako skříň a nejen boky. Nakonec jsem rozstříhala starý bílý kabát, přišila zlatou vlečku. Celý komplet doplnil Arnošt Brázdil, který vyrobil faraonské insignie. Popsat to ráno, kdy jsme s místostarostou vyšli před obecní úřad a tam stáli římscí vojáci a několik desítek Kleopatér, nejde. Ten moment jsem se dmula pýchou. Jak úžasné občany máme, jak jsou hraví a jak jim není proti mysli v maskách reprezentovat svou obec v okolí. A reprezentace to byla důstojná. Děkuji všem, kteří se o to přičinili i všem, kteří i bez masek nás doprovodili. A už se těšíme, co si na nás připraví letošní pořadatel silvestrovského pochodu Ratíškovice.

Jana Bačíková

Kleopatru a César s družinou, Silvestr Vlkoš 2016

V dubnu se u nás ve Vacenovicích zastavila vzácná návštěva – p. Dana Zátopková. Každoročně startuje v sobotu v Mikulčicích běžecký závod a neděle pak patří Vacenovicím. Jde i se svým doprovodem navštívit hřbitov, hrob tatínka, a pak se účastní mše svaté. Poté je společný oběd u Letochů. Vždy je to pro Vacenovice velká událost a určitě mluvím za vás všechny, že se na její návštěvu těšíme. V lavičích si tetičky špitají, pan farář p. Zátopkovou vždy upřímně přivítá a před kostelem se tvoří usměvavé hloučky, nadšené, že se na nás tato skvělá sportovkyně a olympionička přijela podívat. A paní Dana Zátopková si to užívá. I když je unavená, na všechny se usmívá a prohodí i pár slov. V hospodě si dáme svíčkovou, porcí trumfne i pana Karla Engela (olympijský závodník ve volném stylu a filmový kaskadér) a pana Jiřího Čtvrtečku - olympionika kanoistu. Připijeme si pohárkem Modrého Portugalu, protože je notoricky známé, že to je oblíbené víno paní Zátopkové a dáme si kávu s koláčkem. (V sobotu se stačilo při prodeji šišek jen zmínit, že přijede tato známá dáma a hned paní Uherková přinesla krabici koláčků ke kávě). Ale ke kávě nebyly jen koláčky. Chlapi v hospodě (páteční pěvecký sbor), když zjistili, že ve dvojce sedí paní Zátopková, se dali hned do zpěvu. Zpívali její oblíbené písničky a paní Dana, potěšená, je šla do výčepu pozdravit a zazpívat si také. Vytvořila se milá a bezprostřední atmosféra, kterou jsme si všichni užili. Určitě se zase všichni těšíme na další návštěvu této milé dámy.

Jana Bačíková

Dana Zátopková

Pár postřehů ze soutěže Vesnice roku

O soutěži:

Tato soutěž je každoročně vyhlašovaná již od roku 1995. Jde o to, povzbudit obyvatele k aktivní účasti na rozvoji venkova, zveřejnit rozmanitost a pestrost programů obnovy vesnic a upozornit veřejnost na význam venkova a zviditelnit aktivity obcí, jejich představitelů a občanů, kteří se snaží zvelebit svůj domov, ale i rozvíjet místní tradice.

Vyhlašovatelem je:

- Spolek pro obnovu venkova ČR
- Ministerstvo pro místní rozvoj ČR
- Svaz měst a obcí ČR
- Ministerstvo zemědělství

Spoluvyhlašovatelé:

- Kancelář prezidenta republiky
- Ministerstvo kultury
- Ministerstvo životního prostředí
- Svaz knihovníků a informačních pracovníků
- Společnost pro zahradní a krajinářskou tvorbu
- Sdružení místních samospráv ČR

Organizace soutěže probíhá ve dvou kolech – krajské a celostátní. Všechny obce jsou nejprve hodnoceny v krajském kole. Do celostátního pak postupuje za kraj maximálně jedna, které byla udělena Zlatá stuha. V rámci celostátního kola jsou oceněna první tři místa. Obce přihlášené do soutěže jsou hodnoceny v těchto oblastech.

- Koncepční dokumenty
- Společenský život
- Aktivity občanů
- Podnikání
- Péče o stavební fond
- Obraz vesnice
- Občanská vybavenost

- Inženýrské sítě
- Úspory energií
- Péče o veřejná prostranství
- Přírodní prvky a zeleň v obci
- Péče o krajinu
- Připravované záměry
- Informační technologie obce

Zdroj: www.vesniceroku.cz

Komise, složená ze zástupců několika ministerstev, kraje a starostů vítězných obcí, má na posouzení všech těchto oblastí přesně dvě hodiny. Je otázkou, jak komisi představit všechny tyto oblasti v tak krátkém časovém úseku. Vacenovice spoléhaly na výmluvnost a bezprostřednost občanů. Už první návštěva u hasičů mě ubezpečila, že jsme nevsadili na špatnou kartu. Vidět malé hasiče (někteří byli předškoláci), jak s vervou běží štafetu, v podpaží smotané hadice, bylo nádherné.

Podobně to probíhalo i u Húštíka. Představila se nová lokalita a na lavičce nás už čekaly Sojky. Děti z mysliveckého kroužku se prezentovaly nejen diplomy, ale hlavně vědomostmi. Nelekly se žádné záludné otázky od komise a popisovaly například jednotlivé části paroží. Pod altánkem u Húštíka seděly ještě dámy Veverková a Peclerová. Popsaly komisi, jak se o Húštík starají, jak si zde společně obyvatelé okolních domů opékají špekáčky, jak stavěli máj, v zimě bruslili apod. Bylo to milé, přímé setkání s občany. Pak jsme už prošli s komisí zahradu MŠ. Zajímavé herní prvky, výsadba i zajímavá fasáda udělala na komisi dojem. Paní ředitelka neopomněla upozornit na obnovitelný zdroj energie - tepelné čerpadlo, který je v rámci dotace v MŠ pořízen.

Další zastávkou bylo Muzeum. Naše malířečky kraslic - paní Jakubíčková a Vlasáková - už komisi čekaly se štamprlkou slivovice a výkladem, jak se vajíčka barví a zdobí. Naším malířečkám

se musím omluvit, nazvala jsem je škrabačkami, a aby toho nebylo málo, ještě jsem jim připravila i jmenovky s tímto titulem. Snad mi to naše umělkyně odpustí. Děvčata, která se učí škrábat, rozdala každému členu komise jednu vyzdobenou kraslici. Pak už dostali slovo manželé Blahuškovi. Petra uvedla malou cimbálovku a soubor Oskoruška, Natálka Lípová předvedla paličkování, Mirek Blahůšek popsal, jak muzeum vznikalo, a provedl nás expozicí historie obce, kde ještě chybí některé artefakty z dob habánů. Komisi se z muzea nechtělo odejít, protože sami cítili tu bezprostřední atmosféru, která se v muzeu vytvořila, ale nedalo se nic dělat, ještě jsme museli ukázat sběrný dvůr a jeho vybavení a za kulturním domem už čekali členové našich pěveckých sborů, muzikanti, projektant multifunkčního domu s prezentací, ředitelka ZŠ, naši Včelařici (výjimečně v kloboucích, protože je normálně nechtějí nosit) a všichni, kdo se už během dne prezentovali, připraveni odpovídat na zvědavé dotazy komise. Při vstupu do areálu za kulturním domem se najednou ozvaly fanfáry. To překvapilo i mě. Naši muzikanti Jožka Silák, Staňa Tomeček a Libor Mikulčík přinesli nástroje a zahráli alespoň část skladby, která se jmenuje Vacenovská fanfára a byla složena panem Buricou na počest otevření nového obecního úřadu. To bylo přivítání! Kluci díky. Komise se potom rozptýlila po areálu. Prohlíželi si naše strategické dokumenty, územní plán, kroniky, fotky a mezitím se začalo zpívat. Libé mužské hlasy zástupců Mužského sboru z Vacenovic doplňovala děvčata z Marijánek se svojí hlavní zpěvačkou paní Ludmilou Mikulčíkovou. Jak už jsem psala, vytvořila se úžasná bezprostřední atmosféra, která věřím tomu, byla v málokteré obci. Možná, že bezprostřednost, přímost

a nezprostředkovanost nejsou tím pravým ukazatelem, který rozhoduje o vítězi. Ukázat za dvě hodiny cizím lidem co máme a umíme, chce možná jinou formu. Uvidíme.

Každopádně já jsem byla nadšená. Nejen přímo ze dne, kdy přijela komise, ale už při přípravách. Líbilo se mi, že jste ocenili vtipnou formu, kterou jsme na účast v soutěži upozornili v kabelové televizi (obrázky a hlášky z filmu Slunce, seno, erotika). Že vaše děti upozorňovaly sousedy, že si musí uklidit, když obec soutěží, že naše seniorky byly zklamané, že budou právě v termínu návštěvy komise mimo obec a několikrát volaly a já podávala informace.

Hodnotící komise Vesnice roku v Muzeu a malířečky

Hodnotící komise Vesnice roku a Malí hasiči

Hodnotící komise Vesnice roku v Muzeu

Hodnotící komise Vesnice roku Húštík a Sojky

Hodnotící komise Vesnice roku a Včelařici

To jsou věci, které komise nevidí a neposoudí, ale já je vnímám jako obrovské vítězství. Ochota, zapálení pro věc, bezprostřednost, snaha - to jsou věci, kterých si považuji. Vždy se ve Vacenovicích najde spousta občanů, kteří na úkor svého času jsou ochotni svou

obec zviditelnit a prezentovat. A když nemůžete, a například pracovní vytížení vám nedovolí se zúčastnit, máte zájem a za to vám patří velký dík.

Jana Bačiková, hrdá starostka nejlepší obce na světě

2002 - 2017: Mikroregionu Nový Dvůr je už 15!

Každý rok vlastně začíná posledním dnem předchozího roku, v kalendáři pod jménem Silvestr. Pojdme se do Silvestra 2016 na chvilku vrátit: pořadník společného silvestrovského pochodu Mikroregionu Nový Dvůr se posunul na Vlkůš. Odvážně se šlo do fenoménu muzikálů a byla to hodně dobrá volba! Počasí sice pochodníkům úplně nepřálo, ale protože žádná obec nepodceňovala přípravu, dorazily všechny muzikálové ansámblы až na vlkošskou Broadway. Rytíř Brtník (= starosta Vlkůše) měl pro každou obec nachystanou úvodní řeč i se zpěvem (jak jinak v muzikálu), v počtu kouzel/rok byl velmi obezřetný a byl bezvadný! Vlkůšské nádvoří hradu Brtníka pak všem nabídlo plno chutných kouzel, každý pochodník si určitě zasloužil svařáček a něco k němu. Ale protože každý správný pochodník stejně nenechává nic náhodě a nese si i něco svého, nejsou guláše nebo tlačěnka na této akci to nejdůležitější. Děkujeme pořadatelům za scénář, dramaturgii, catering a režii akce, všem obcím mikroregionu za přípravu, kostýmové provedení, umělecké maskéry, herecké obsazení, rekvizitáře, titulky i hudební režii! Pořadatelský pořadník se posunuje dál a 31.12.2017 budeme pochodovat do Ratíškovic. Silvestr 2017 je daleko a není daleko...

Krátká silvestrovská statistika:

Obec	muzikál	počet pochodníků
Milotice	Noc na Karlštejně	277
Ratíškovice	Limonádový Joe	143
Skoronice	Balada pro banditu	238
Svatobořice-Mistřín	Cikáni jdou do nebe	297
Vacenovice	Kleopatra	239
Vlkoš	Ať žijí duchové	195+89 na místě

Je to neuvěřitelné, ale Mikroregion Nový Dvůr má letos už 15. narozeniny! Než dojde na dort, máme v plánu ještě plno akcí. I letos srdečně zveme do společného informačního centra v konírně na zámku v Miloticích, které má opět pár změn hlavně pro děti. Začínali jsme v sobotu 8.4.2017 v 15,00 hod. a už název úvodní výstavy napoví, že byla o Jízdě králů - jedinečné tradici ze Skoronice (Hluku, Kunovic a Vlčnova), která patří do nehmotného dědictví UNESCO. Výstava „Na krále, matičko, na krále“ ve spolupráci

s NÚLK Strážnice byla otevřena v konírně do konce května a stálo za to ji vidět! Zlevněné vstupenky na 10 vstupů do konírny pro občany obcí mikroregionu jsou stále k dispozici na obecních úřadech. Vydali jsme také nové mapy cyklookruhu po Mikroregionu Nový Dvůr, které budou spolehlivým průvodcem na výlety pro domácí i přespolní.

Srdečně zveme na akce v tomto roce:

srpen 2017	Seniordance – společný večer seniorů obcí mikroregionu v Ratíškovicích
23.-24. 9. 2017	23.9. 2017 Burčákové putování po sklepních uličkách v Novém Dvoře
24. 9. 2017	Trh místních produktů a řemesel na zámku v Miloticích
28. 10. 2017	Drakiáda – letiště Aeroklubu Kyjov
31. 12. 2017	Silvestrovský pochod do Ratíškovic (o dalších akcích nebo případných změnách budeme informovat).

Za Mikroregion Nový Dvůr Vladimíra Motlová

Soutěžení škol v rámci Mikroregionu

Vize našeho Mikroregionu Nový dvůr je spojit lidi všech věkových kategorií. Asi víte, že se každoročně pořádají seniordance, kde se aktivní senioři z jednotlivých členských obcí představují svými vystoupeními. Tentokrát se sejdem v Ratíškovicích mimořádně ve čtvrtek 24. srpna 2017. Odvoz bude zajištěn. Už se těším, co si naše děvčata připraví.

Ale popravdě o tom psát nechci. Pravidelně totiž Mikroregion pořádá i soutěž pro děti ze základních škol. Pořadatelství se točí v členských obcích Mikroregionu a soutěž je vždy zaměřena na to, co jednotlivá škola, obec mají jiného a zajímavého. V tomto školním roce proběhla soutěž na podzim ve Skoronici (byla zaměřena na Jízdu králů – jde o nehmotné dědictví UNESCO) a v minulém měsíci se naše děti účastnily dalšího soutěžního kola ve Vlkoši, kde si vyzkoušely střelbu z luky, Vlkůšbal a jiné sportovní aktivity. Do Vlkůše se vypravila IV. třída pod vedením paní učitelky Vacevovské. Třída vytvořila vybranému týmu výbornou atmosféru. Fandilo se, mávalo praporky a určitě i díky této podpoře fanoušků se Vacenovice umístily na krásném čtvrtém místě. A to soutěžily proti pátákům. Jsem moc ráda, že si děti tyto Hry užívají a že ten nápad spojit školy jednotlivých obcí Mikroregionu padl na úrodnou půdu. A školáci si tak vyzkouší aktivity, které jim okolní školy a obce mohou nabídnout.

Jana Bačiková, starostka a předsedkyně MND

Zástupci naší školy při hrách MND

Máme šikovné zpěváčky a malé verbíře

Vacenovice se pyšní, mimo jiné, krásným krojem a bohatým folklórem. Obdivuje i závidí nám to celý svět a je skvělé, že ke kladnému vztahu k těmto věcem vychováváme příští generace – naše děti. V současné době dosahují úspěchů v dětských soutěžích talentovaní bratři Šimon a Kuba Sabáčkovi.

Nejstarší Šimon (12 let) získal 1. místo v Dětské pěvecké soutěži Jaromíra Měchury ve Svatobořicích-Mistříně a postoupil na Zpěváčka Slovácka. Chtěl jít i na soutěž verbířů, ale bohužel, druhý den po soutěži si zlomil ruku, tak verbování odložil na příští rok.

Jeho mladší brácha Jakub (7 let) získal 1. místo v soutěži O nejlepšího tanečníka verbuňku Kyjovského Dolňácka ve Vracově (postoupil do „Kunovského léta“) a 2. místo v 1. ročníku projektu

Verbuňk v Mutěnicích. Zpíval i na Dětské pěvecké soutěži J. Měchury ve Svatobořicích-Mistříně. Tam se sice neumístil, zato si soutěž skvěle užil se svými bratřenci Adamem a Lukášem Tomečkovými. I to je moc důležité.

Děkujeme klukům Sabáčkovým za skvělou reprezentaci naší obce, rodičům Petře a Markovi, že kluky podporují v této krásné a užitečné činnosti a těšíme se, až bude zpívat a tančit i třetí z bratrů, nejmladší Jindra.

Samozřejmě tímto děkujeme i ostatním rodičům a prarodičům, kteří vedou své děti a vnuky k lásce k folklóru, není jim zatěžko dát si práci s chystáním krojů, dopravou dětí na soutěže a ostatními, s tím spojenými starostmi i finančními výdaji, kterých není určitě málo.

Jana Bačíková

Jakub Sabáček

Šimon Sabáček

Mateřská škola

Mateřskou školu letos navštěvuje 84 dětí, což je 28 na jednu třídu. MŠ je velmi dobře vybavena pomůckami a hračkami, letos jsme zlepšili vybavení počítačovou technikou. Děti se učí nejen zacházení s touto technikou, ale plní zde úkoly přiměřené jejich věku.

Z mnoha aktivit a činností vyjmenuji jen některé, např. návštěvu na hasičském areálu, kde si děti zkusily svou zdatnost jako např. zdolávat překážky, běh s hadicí. Musíme přiznat, že někteří by potřebovali svou zdatnost zlepšit, některým dětem by prospělo trochu více pohybu. Nejvíce však děti bavilo stříkání s hadicí na cíl, v tom byly šikovné všechny.

Léto je tady, prázdniny se blíží, proto chci popřát dětem i rodičům krásné letní zážitky bez starostí a hlavně bez úrazů.

Mgr. Květoslava Malá, ředitelka MŠ

Hrajeme si na doktory

Fašaňk

Na výstavě v ZŠ

Připravujeme se na školu

Slavíme narozeniny dětí

Tanec ve slováckých krojích

Tanec zvířátek

Tanec – lízátková párty

Vycházka na sběrný dvůr

Abeceda školního pololetí

Opět si na školním webu i v paměti ožívují uplynulý půlrok naší práce. Bylo toho opravdu požehnaně. Téměř od každého počátečního písmenka abecedy od A do Z jsem našla odkaz k fotkám z akcí a projektů. Věřte či nevěřte, v naší škole se dají zažít všelijaké zážitky.

Od bramborových závodů a barevných dnů vymalovaných čarovnými barvami země, pak cestou sedmi klíčů rovnou do dne plného překvapení. Od zastávky čtení, k zastávce pasování čtenářů, spořádaně do etických dílen a ekocentra, oklikou přes recyklohraní. A to už jsme pomalu a jistě ve škole naruby, ale hlavně v pohodě u úrody jahod na školním dvoře, kde naše škola objevila opravdové talenty.

Trochu jsem si pohrála s názvy některých akcí. ☺ Ale mám z té záplavy fotek a aktivit opravdu radost. Kdo si hraje, a ve škole to platí dvojnásob,.....nezlobí. Není na to čas. Školní práce přímo potřebuje chvílky společných prožitků, zážitků a radosti, aby se lépe sbíraly síly a energie do učení. Udržet pozornost několikrát po sobě 45 minut stojí hodně sil. Někteří stateční jedinci dokonce zvládali i přídavek a od února docházeli na tzv. doučování z projektových šablon. Díky tomuto projektu EU, který naše škola realizuje pod názvem „Podpora a vzdělávání v naší praxi“ (2017-2018), jsme mohli nakoupit také řadu výukových pomůcek. Beru to

Tanečnice z 1.tř.

samozřejmě s nadsázkou a humorem, ale doučovací šedesátimínutové hodiny byly dobře využitým časem pro dopilování a doladění učiva u dětí, které to potřebovaly. Od září se vybraní žáci

Úroda na školním dvoře

zapojí do čtenářských dílen a zábavnou logiku budou moci rozvíjet u deskových her.

To už ale předbílám do nového školního roku, který se přihlásí 4. září a nastoupí 24 prvňáčků. Přivítáme je jaksepatří zpěvem naší nové školní hymny.

Slovo hymna mi teď navodilo asociaci na jednu perličku ze školních lavic při probírání státních symbolů v hodině vlastivědy. Ve sborovně nás tedy pobavila.

Co znamenají barvy na naší vlajce? „No, červená je červené víno, bílá je slivovica a tá modrá je voda, která sa to ředí.“ To už jsou vědomosti pro život 😊

V páté třídě se ale v květnu testovaly vědomosti školní pod taktovkou České školní inspekce. Výběrové zjišťování výsledků žáků zahrnovalo testy z matematiky, anglického jazyka a všeobecného přehledu ze vzdělávací oblasti „Člověk a svět práce.“ Objevily se tam i otázky se znalostmi pracovního nářadí. No nebylo to lehké. Od září se musíme více zaměřit na polytechnické vzdělávání. Touto cestou bych chtěla poprosit naše rodiče, spoluobčany, kteří by se rádi zbavili nevyužitého, klidně i nefunkčního nářadí (kleště, hasák, kombinačky, hoblík, pilník, apod.), které by posloužilo k názorné demonstraci. Ráda bych

Výukový program v Mikulčicích

to instalovala na školním dvoře jako výukový materiál. Ve škole si to s radostí přebereme.

Pátáci už z našeho školního hnízda vylétli za svým dalším vzděláváním. Část z nich je přijata do Kyjova na školu s rozšířenou výukou matematiky, ostatní nastoupí na druhý stupeň do Milotic. Chtěla bych jim popřát hodně vytrvalosti a elánu do studia, aby si vždycky uměli poradit se vším, co jim život nadělí.

Moc také děkuji všem svým kolegyním učitelkám i provozním (Božence a Lence) za jejich zodpovědnou práci po celý školní rok. Chci také poděkovat zaměstnancům obce za ochotu, vstřícnost a pomoc.

Dětem přeji hlavně pohodové a dostatečně dlouhé prázdniny na zotavení a Vám všem krásné léto.

S pozdravem Mgr. Liběna Lisá

Divadlo 4. tř.

Vystoupení žákyně 1. – 3. tř.

Moravská vlajka na počest příchodu Cyrila a Metoděje

Příchod patronů Moravy sv. Cyrila a Metoděje k nám na Moravu byla událost obrovského kulturního a duchovního významu nejen pro naši zem, ale pro značnou část Evropy. Na počest této události bude na naší radnici vyvěšena moravská vlajka. Moravská vlajka je v současnosti také vnímána jako symbol sounáležitosti občanů k území Moravy, jejího duchovního a společenského života.

Historie moravské vlajky

Dnešní hojně rozšířená podoba moravské vlajky vychází ze zemských barev, zlaté a červené, kterých se od počátku 19. století používalo k výzdobě, později začaly být vyvěšovány i jako prapory. Oficiálního stvrzení se dočkaly v roce 1848, kdy poslanci Moravského zemského sněmu schválili 5. článek nové moravské ústavy, ve kterém se definuje zemský znak a zemské barvy: „Země moravská podrží dosavadní svůj erb zemský, totiž orlici vpravo hledící, v poli modrém a červenožlatě kostkovanou. Zemské barvy jsou

zlatá a červená.“ Od stanovených zemských barev byla následně odvozena moravská vlajka, kterou tvoří dva vodorovné pruhy. Horní pruh je žlutý, spodní je červený. V druhé polovině 19. století a počátkem 20. století, v době vzestupu nacionalismu, to byla právě moravská vlajka, která sjednocovala obyvatelstvo naší země bez ohledu na národnost. Ačkoliv události dvacátého století nebyly pro její užívání příliš příznivé, najdeme o ní doklady za první republiky, po roce 1945 i kolem roku 1968.

Nový impuls k rozšíření přišel po uvolnění poměrů po roce 1989. Tradiční žlutočervené moravské vlajky začaly být opatřovány

Zemské barvy a znak Moravy, 1900

zemským znakem – šachovanou orlicí v modrém poli, a to z důvodu odlišení od jiných podobných vlajek. Tato varianta si pro svoji srozumitelnost i estetickou úroveň získala velmi rychle oblibu po celé Moravě a stala se základní a všeobecně uznávanou podobou moravské vlajky současnosti.

Další použití moravské vlajky

Kromě tohoto nejvýznamnějšího svátku bývá moravská vlajka vyvěšována i v další dny spjaté s moravskou historií. 28. března si připomínáme výročí narození světoznámého moravského učenice Jana Ámose Komenského, 15. září významného moravského politika a diplomata, ochránce moravských zemských práv a svobod, Karla staršího ze Žerotína. Zvolení moravského markraběte Jošta Lucemburského, zvaného též Moravský, římským králem připadá na první říjen, 28. října si připomínáme nejen vznik Československé republiky, ale také svatořečení velkomoravského panovníka Rostislava. Další vhodnou příležitostí jsou výročí a události spjaté s obcí (např. obecní slavnosti, hody), či některým z významných rodáků.

Další informace

Historie moravských barev a symbolů

Kontakty na prodejce vlajky

Občanská iniciativa „Za vyvěšování moravské vlajky“

Významné moravské dny

Zpracovala Moravská národní obec, z. s.

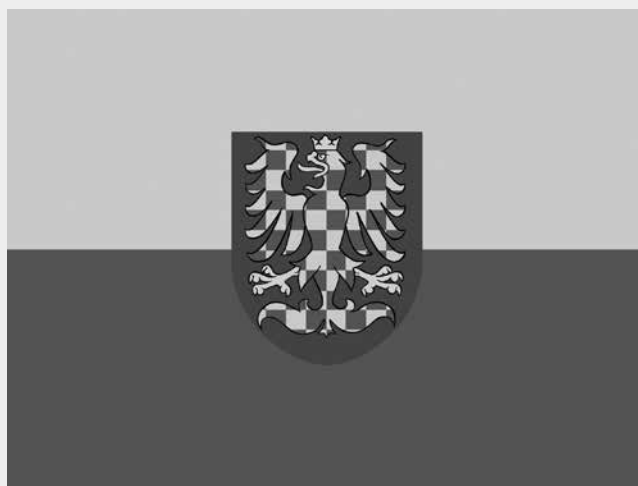
<http://zamoravu.eu/mno-k-morave/moravske-barvy-a-symboly/>

<http://www.moravskypatriot.eu/morava-eu/eshop/1-1-Vlajky/1-2-Moravske-vlajky>

<http://zamoravu.eu/vyvesime/>

<http://zamoravu.eu/dokumenty/vyznamne-moravske-dny-a-svatky.pdf>

<http://zamoravu.eu/>

Současná podoba moravské vlajky

Včelařící

Tento rok byl pro nás včelařiky, co se týká včel, nešťastný. Krutá zima a dlouhé studené jaro nás na stanovišti za hospodou připravilo o všechna naše včelstva. A tak jeden z našich prvních úkolů na včelnici bylo uklidit prázdné úly. Vymetali jsme s dětmi mrtvé včely, přerovnávali plástve a dělili je na k použití a na souše k vytavení vosku. Všechny nás to pěkně vzalo. Přeci jenom vymetat lopatku mrtvých včel z úlu je dost smutné. Ale nebyli jsme v tomto neštěstí sami. Hodně včelařů z okolí přišlo o své včely a i my na jiném stanovišti jsme byli postiženi dlouhou zimou.

Ale to je příroda, život. V lese už mají děti z kroužku přípravné oddělky (to jsou rámky z jiných úlů, s plodem a včelami). Poštou už přišly inseminované matky (paní poštačka přiveze matky na kole v papírové kabelce) z Výzkumného ústavu v Dole. Kupujeme mírnou včelu kraňskou, která je chráněna a je vyhlášena Ministerstvem zemědělství jako český genofond. V jednotlivých oddělcích se už matek ujaly včely, a tak přikrmujeme a hlídáme matku, aby nakladla hodně vajíček a oddělek tak na zimu zesílil. Stane se z něj pak plnohodnotné včelstvo.

Jak se nám nedařilo na včelnici, o to víc se nám dařilo v soutěži Zlatá včela 2017. Tentokrát jsme jeli soutěžit do Lužic. Vybaveni vědomostmi a podporou organizačního týmu jsme bojovali v jednotlivých kategoriích jako lvi. V minulém roce jsme pořídili dětem fotorámečky, které ukazují život včel v úle a tak nám disciplína praxe nedělala žádné problémy. Dalším úkolem bylo poznávání rostlin, pojmenování pomůcek a určení jejich účelu a z mikroskopu poznávání jednotlivých částí těla včely medonosné a jejich popis. Nejtěžším úkolem je test. Jde o několik desítek otázek z oboru včelařství. Mohu vás ubezpečit, že ani letití odborníci na včely si s některými otázkami nevědí rady, a co je nejhorší - děti mají stejné testy ač jsou z první třídy nebo z osmé. To pak vidíte u těch menších, po přečtení pár otázek, v jejich očích rezignaci a nechutí dál bojovat. Ale je na nás vedoucích, abychom sjednali do dalších ročníků nápravu. Ale už k výsledkům. Ve starších žácích se nejlépe umístila Kateřina Sedláková a z mladších Simonka Lípová a Tereška Ingrová. Za svůj výkon se nemusí stydět ani další děti z kroužku

Lípová Natálka, Pepa Zlámálik, Eliška Michenková, Milan Kaloč, Anežka Soukupová, Adélka Zlámáliková a Míša Ambrozek z Kyjova. Po soutěži nám pořadatelé připravili překvapení v podobě krmení zvířet v ZOO Hodonín. Já jsme se skupinkou menších dětí šla krmit surikaty. Dostali jsme krabičky s živými červy a papírové

Krmení surikat

Zlatá včela

rolky od WC papíru. Rolky jsme z jedné strany zadělali, nasypali červy a i druhou stranu jsme uzavřeli. Surikaty si pak malými prstíky rozdělávaly připravené balíčky a pochutnávaly si na dobrotách uvnitř. Držet v ruce hrst živých červů byl pro mě docela zážitek. Kdybych neviděla odhodlané děti, které si sypaly odvážně změřt hýbajících červů do dlaní, asi bych se nikdy ničeho podobného neúčastnila, ale rozhodnost mých včelařků mi dodala odvahu. Naše paní zooprůvodkyně byla tak hodná, že nás upozornila, že druhá skupina chystala balíčky pro lvy a tygry. Tentokrát to nebyli živí červi, ale kusy masa. Starší děti zabalily maso do krabic a papírových pytlů, namalovali na ně oči a uši, aby měla dravá zvířata pocit lovu. Když jsme s menšími dětmi přišli do pavilonu šelem, už krmení nastalo. Lvi a tygři párali krabice a hodovali na připraveném mase a my vše sledovali bez dechu za sklem. To byl zážitek. Návštěvu ZOO a celou soutěž jsme si náležitě užili.

V tomto pololetí jsme se přihlásili rovněž do soutěže O putovní pohár ministra zemědělství, který se uděluje včelařským kroužkům za roční činnost. Pohár jsme nedostali, ale přišlo nám čestné uznání. I toho si ceníme. Poslední velkou akcí v tomto roce byla soutěž Vesnice roku. V určený den přijela komise a samozřejmě jsem chtěla mimo jiné ukázat i na naše včelařky. Děti rozložily úl a popisovaly jednotlivé části. Pak vytáhly panenský plást a nabízely komisi kousky plástve s medem. A komise žvýkala med a plivala vosk a bylo to moc bezva. Děti byly skvělé a byla jsem na ně náležitě pyšná.

Teď nás čekají prázdniny. Určitě se sejdem i v tyto dny. I když je nás vždycky méně než ve školním roce, nějakou práci uděláme a ještě si užijeme i trochu legrace. Přihlášky do včelařského kroužku na rok 2017/2018 jsou k vyzvednutí v pekárně a na obecním úřadě. Už se těšíme na nové kamarády.

Vedoucí VKM Jana Bačíková

V Klubíčku nespíme, stále něco kutíme aneb zprávičky od nejmenších

Již se stává tradicí, že rok zahajujeme karnevalem pro děti. Nejinak tomu bylo i letos. Již před Vánoci jsme začali s přípravami a 15. ledna jsme se sešli v sále Hospody u Letochů na našem dětském karnevalu. Zábavy, her a tance jsme si užívali plnými doušky. Bambula a Bimbula v podání našich maminek měli stále plné ruce, nohy i ústa práce a ani ostatní pomáhající maminky se nezastavily. DJ Boeing nám hrál pěkné písničky a díky bohaté tombole, kterou se nám za pomoci nejen místních firem, ale i všech spoluobčanů, podařilo vytvořit, děti odcházely s úsměvem na tváři a dárkem v ruce. Moc si této podpory vážíme, a dokud nám budou síly stačit, určitě bude karneval naší zahajovací akcí roku, na kterou se spolu s dětmi těšíme.

Druhou tradiční akcí našeho centra je burza dětského oblečení. I ta jarní, kterou jsme uspořádali v březnu, měla úspěch. Dá se říci, že předčila naše očekávání. Osobně jsem si myslela, že jsme dosáhli svého vrcholu v objemu nabízených a prodaných věcí již na podzim. Ovšem letošní jarní burza ukázala pravý opak. Maminky si mohly vybírat z 6866 ks oblečení, hraček, kočárků aj. a celkem se nám prodalo 2217 ks nabízených položek. Je vidět, že obliba naší burzy je u maminek stále velká. Jezdí k nám rodiny stále z většího okolí, o čemž vypovídá i to, že sobotní ráno bývají parkoviště v okolí kulturního domu plně obsazena. Děkujeme všem dobrovolníkům, kteří nám pomáhají jak v pátek s přípravami, tak především v sobotu při zpětném rozdělávání a uklízení věcí. Již teď můžeme říci, že se na všechny těšíme na podzimní burze, která se bude konat v sobotu 16. 9. 2017 od 8–16 h v sále Hospody u Letochů.

Od ledna až do června se v centru scházely maminky s dětmi od necelé jednoho roku do 3 let a pod vedením paní Ivy Mikul-

číkové zde za doprovodu písniček a říkanek rozvíjeli naši nejmenší své pohybové schopnosti. Jsme moc rádi, že Ivča k nám pravidelně přijíždí z Vracova a s dětmi i při svém nabitém programu pracuje. Snažíme se dětem nabídnout příjemné prostředí i vybavení. Proto děti mohly cvičit s padákem, kruhy, skákacími pytlíky aj. Jelikož si cvičení velmi oblíbily, budou v něm pokračovat i od září a věříme, že do svých řad přivítají i další nové děti, které tímto mezi nás srdečně zveme.

Větší caparti chodili cvičit každý čtvrtek do tělocvičny ZŠ. Přece jenom potřebují větší prostor a i zde si dokázali strávený čas velmi

užít. Děkujeme paní ředitelce, že můžeme tělocvičnu využívat. No a ty největší – maminky – se chodí tradičně odreagovat na Latino aerobik. Přes léto si dáme pauzu, ale již od října budeme pokračovat.

V Klubíčku jsme se také setkávali při tvořivých odpoledních. Některé děti vyráběly různé drobnosti, jiné si hrály v herně. Nesmíme zapomenout také na zapojení dětí do soutěže s firmou Kores (český výrobce lepidel aj.), kde jsme v posledním možném termínu vytvořili strom z lepidel a k našemu překvapení jsme se umístili na krásném 6. místě v rámci ČR. Děti získaly balíčky v celkové hodnotě 10 000 Kč. Zde je vidět, že jakékoliv úsilí má smysl.

Také jsme v rámci našeho zapojení v Síti mateřských center obdrželi materiální podporu od společnosti Rossmann. Máme tak vystaráno na zbytek roku.

Naši poslední a největší akcí bylo dodělat zahradu u centra. Cíl jsme měli jednoduchý, postavit pískoviště, houpačky, skluzavky aj. a vytvořit tak místo, kde mohou maminky i děti posedět, pohrát si. Nakonec jsme za pomoci našich tatínků vše zvládli a moc jim za to děkujeme. Hřiště jsme otevírali 2. června. Děti měly připraveny soutěže, hry a podvečerní táborákové občerstvení. No a maminky? Ty si mohly užít pozvaných vizážistek Hanky a Andrejky, které nám ukázaly, jak pečovat o pleť, a každou maminku krásně nalíčily. Měly plné ruce práce až do večera.

Hřiště máme otevřené každý den a budeme rádi, pokud jej budou maminky, babičky, tatínci a dědečci s dětmi využívat, vždyť jsme to dělali pro vás. Jen prosím dbejte na bezpečnost svých dětí, ať se jim nic nestane.

A co nás čeká v druhé půli roku? Je to již zmiňovaná podzimní burza, poté další každoroční akce našeho centra lampionový průvod, vánoční vycházky do lesa a další pravidelné aktivity. Také přivítáme nové podněty a nápady od široké veřejnosti. Přeci jenom s dětmi děláme již nějaký ten pátek, děti nám odrůstají a přivítáme jakýkoliv nový vítr do plachet. A co víc jim můžeme dát než čas strávený s nimi.

Teď už nezbyvá než popřát vám krásné léto a dětem skvělé prázdniny.

Kamila Profotová, Jaroslava Blahová

Klubíčko

Klubíčko

Vacenovští muzikanti

Tak, jak to obyčejně je, říká sa, že po hodech bývá sr... Aj nám to tak nejak dopadlo a po roku, v kerém sme slavili čtyřicátiny a užívali si setkání s kamarádama, nám tak nejak trochu začala chybět motivace a teď bojujeme s tým, co, jak a proč dál. Ať si kdo chce co chce říká, stárnem a blbnem, o tem není pochyb, ale jisté je to, že nám prozatím lidi z okolních dědin závidijú, že máme svoju kapelu a když je potřeba zahrát, třeba na pohřebě, tak sa to dycky nejak udělá. Je škoda, že na pravidelné zkúšky přestali chodit mladí, kerým ty dvě hodinky za týdeň souhry se starýma muzikantama určitě neublížily. Náš každoroční program je prakticky neměnný, takže po muzikantském plesu a nekolika pohřbech budeme pokračovat Božím tělem, pútú, atd.

Podle paní starostky by měl v příštím roku proběhnout sjezd rodáků. Tak sme k této příležitosti nachystali malé překvapení a snát sa nám to podaří a vydáme malý hudební nosič s vlastníma ryze vacenovskýmá písničkama s pracovním názvem „Okolo Vacenovic“.

Rádi sa scházáme a když je eště k temu nejaký pěkný důvod, sme rádi o to víc. Tak třeba zahrát kamarádům na narozeninách, to je pěkný důvod k setkání. Ví sa, že hrajeme tyto akce úplně zadarmo, enom za nejaký ten pohárek a neco na pokúsání, ale už sme čuli, že lacinější by bylo zaplatit si na hodinu Mistríňanku..., ale to sú enom takové řeči. Když sa to podaří sem tam poskládat a dojdú všeci řadoví Vacenovští muzikanti, toš můžete vidět jak kus Mistríňanky, tak Stříbrňanky, nebo třeba Straňanky a Vacenovjákú a dalších nemenaných kapel, v kerých Vacenovští muzikanti hrajú nebo zpívajú v jednom.

Snát sa nám podaří nejak tú partyju udržat pohromadě, ať nemošíme do našich krásných Vacenovic volat třeba na pohřeb nejakú přespolní kapelu. Aj když je nás málo a dycky všecko nevyjde úplně akorát, rádi Vám zahrajeme, dokát to bude možné.

Pěkně prožité léto všeckým našim spoluobčanom přejú «Vacenovští muzikanti».

Libor Mikulčík

Vacenovští muzikanti – 40. výročí založení DH Radostné mládí

Vacenovští muzikanti – Hody v Tasovicích

Vacenovští muzikanti

Vážení spoluobčané a milovníci dobré dechovky. Je tady polovina roku 2017 a s dechovkou Vacenovjáči máme za sebou spoustu vystoupení a koncertů. Leden, únor i březen je vždy ve znamení plesů. Ne jinak tomu bylo i letos. No a v dubnu jsme vycestovali do krásného města Kessenich v Belgii. Vyjeli jsme však již ve čtvrtek 27. 4., protože nás čekal ještě koncert v Plzni, který moderoval jako vždy Josef Pospíšil a hostem pořadu byl vynikající český herec Jan Skopeček. Je až neuvěřitelné, jak je i v 92 letech pořád vitální. V pátek jsme hráli koncert ve Žluticích u Karlových Varů a v sobotu jsme přejížděli do již zmiňovaného Kessenichu v Belgii. Místní kapela s názvem Masskapelle zde pořádá již tradiční dvou-denní festival dechových hudeb, na kterém vystupují dechovky jak z Belgie tak například z Holandska. Všechny kapely hrají převážně skladby českých a moravských autorů. Je to úžasná podívaná, když si člověk uvědomí, že je 1200 km od domova a tam zní písničky

našich autorů a hlavně také v češtině zaspívané. Mnohdy si říkám „co by za to dali naši pořadatelé, mít každý den 1000 posluchačů na festivalu dechových hudeb“. V květnu jsme přijali pozvání na krásný festival Miroslava Kratochvíla do Moravských Budějovic a na začátku června jsme hráli taneční zábavu na jednom z největších folklorních festivalů na Moravě a to „Podluží v písni a tanci“ v Tvrdonicích. No a 17. 6. nás čekalo vystoupení ve Žďáru nad Sázavou, kde s Vacenovjáky vystupoval také Jožka Šmukař a hned druhý den 18. 6. krásný festival Maňasovy Sehradice, věnovaný slavnému rodu skladatelů. Celým pořadem provázel výborný herec Zdeněk Junák. Jak říkám jsou to jenom některé z akcí dechovky Vacenovjáči. Jistě není cílem zde vyjmenovat všechny naše vystoupení.

Protože se kvapem blíží prázdniny, dovolte, abych vám všem popřál krásné, sluncem prosvícené léto.

Petr Grufík, kapelník DH Vacenovjáči

DH Vacenovjáči

Ze zážitků Spolku zdravotně postižených občanů, základní organizace Vacenovice

I v letošním roce 2017 jsme se vydali spolu na rekondiční pobyt do **penzionu U přehrady Morávka**. Opět plný autobus, tj. 49 účastníků vyjelo v pátek 26. 5. do 2. 6. 2017 za poznáním a odpočinkem. A užili jsme všeho do sytosti. I když někteří i jinak než si představovali, když byli postiženi dvoudenní střešní chřipkou. Ale všichni jsme to zvládli podle svých možností.

Hned v pátek na cestě do Morávky jsme se nejdříve stavili na oběd ve Frýdlantu nad Ostravicí a hned ve 12.45 měli navštívit **automobilku Hyundai**. Kvůli nedorozumění mezi vedoucím penzionu a vedením automobilky nás pouze filmovým záznamem seznámili s podnikem, ale faktickou návštěvu jsme vykonali až v pondělí ráno. A stálo to za to. Připadali jsme si jak v nějakém sci-fi. Naložili nás do dvou vláček, vybavili sluchátky a už jsme projížděli proozy automobilky a hleděli jak u vytržení na roboty i pracovníky u pásu, jak vykrajují kostry aut, tvarují je, skládají, montují a vybavují vším potřebným, až na konci sjíždí hotové auto. No úžasné.

I další exkurze do **Marlenky Frýdek-Místek a pivovaru Radegast** se líbily. V Marlence nás také nejdříve seznámili filmovými záběry s historií závodu, pak nám dali ochutnat asi 5 kousků svých výrobků a k tomu kávu z vlastní pražírny. Potom nás provedli nadzemními prosklenými chodbami, odkud jsme pozorovali celou výrobu dortů, zákusku, kuliček, rolád a jiných pochutin, které dodávají do celého světa. A zase je to hodně zmechanizované, také

všelijak se kroutící roboti skládají hotové výrobky. Zaměstnanci většinou dohlížejí, skládají, obsluhují automaty. A Radegast také neklamal, jak koštěm piva, tak prohlídkou, dokonce nás vyvezli výtahem na prohlídku okolí, takže jsme dohlédli jak na Beskydy, tak až k Ostravě. Tyto akce nám zajistil vedoucí penzionu, za což jsme mu řádně poděkovali. Jak jinak než našim vínem a zpěvem. Všichni zaměstnanci se o nás vzorně starali, dobře vařili, nemocné zásobovali hořkým čajem. Také **procházky kolem řeky Morávky**, kolem přehrady i na okolní kopečky byly moc fajn, zdravý horský vzduch, pěkné počasí, no prostě pohoda.

A co jsme ještě poznali a navštívili? Bylo toho hodně, možná pro některé až moc. Např. zřícenina gotického **hradu Hukvaldy**, který je jedním z největších na Moravě. Už výšlap do kopce, i když po silnici, byl náročný, ale moc pěkný. Pofotili jsme se u Lišky Bystroušky, prohlédli zajímavé stromy s propletenými kořeny na povrchu kolem cesty a pak samotný hrad. Přemýšleli jsme, zda stihneme prohlídku, když někteří v polovině cesty vzdali. Ale nedalo nám to a za seniorské vstupné jsme se dostali do mohutného opevnění s kaplí sv. Ondřeje, osmi baštami a třemi hranolovými věžovitými branami, přízemní místnosti, bývalá biskupská rezidence, rytířský sál a navíc nahoře nádherná vyhlídka na celé Beskydy. Byly zde ukázky řemesel, dalo se koupit různé drobné kovářské, medové, perníkové, galanterní i jiné zboží. My jsme si neodpustili návštěvu

SZPO Dolní Morávka

nezastřešené divadelní arény, kde se konává festival Janáčkovy Hukvaldy a jiné divadelní a hudební programy, také rytířské slavnosti. Pak dolů, cestou necestou, prudkým chodníčkem, rychle nahlédneme do krásně opraveného kostela před vstupem do hradu a honem na parkoviště, kde na nás čeká druhá skupina.

V neděli nás čekala návštěva mše sv. v **bazilice Navštívení Panny Marie ve Frýdku**. Poutní chrám zv. „Slezké Lurdy“ povýšil papež Jan Pavel II. na basiliku minor. Při mši sv. bylo první sv. přijímání dětí a mše byla velmi slavnostní a pěkná. Někteří chtěli zkusit vylézt na věž farního kostela sv. Jana Křtitele, ale nestihli jsme ten správný čas otevření věže. Ale i vnitřek tohoto kostela je velmi zajímavý a stojí za návštěvu. Další dny se nám podařilo zajet do Štramberka, někteří na náměstíčku nakoupili „štramberské uši“ či jiné perníkové výrobky, další se vydali „Jaroňovou uličkou“ (roubené domky, středověká roubená studna) a pak hrozným výstupem, místy i čtvernožky, na Štramberskou trůbu. 166 schodů ještě nahoru a odtud nádherná vyhlídka na dědinku pod ní i do širokého okolí Beskyd a Jeseníků. Škoda, že kostel sv. Jana Nepomuckého, který vyzdobil nám dobře známý malíř Jano Köhler, byl pro rekonstrukci zavřený. Na náměstíčku jsme chvilku poseděli, odpočinuli a už pro nás zase přijel náš autobus.

Jedno dopoledne jsme věnovali výletu do **Příbora a Nového Jičína**. Příbor má krásné náměstí, je znám tím, že zde žil sv. Jan Sarkander a také Sigmund Freud. Nás zaujal kostel Narození P. M. ze 14. století. Značně členitá stavba kostela je doplněna různými přístavbami, sakristie, kaple sv. Urbana, Getsemanské zahrady a také uzavřeným zdívem kolem kostela. I vnitřní zařízení kostela je zajímavé, poseděli jsme, pospívali mariánské písně i se pomodlili. Ale už jsme pospíchali, protože se zde chystala svatba. Květinovou výzdobou i májkami už vítali svatebčany, tak jsme se pokoukali a rychle sešli dolů na náměstí. Jsou vidět věže i dalších kostelů, ale to už nestíháme. Ještě pokračujeme do Nového Jičína. Opět jedno z nejkrásnějších náměstí, která jsme viděli. Pravidelná čtvercová osnova, malebné loubí v přízemí měšťanských domů s obchůdky i restauracemi. Na náměstí socha sv. Mikuláše s atributy tohoto světce – bible a jablko. Jablíčka se mu rozkutálela po ploše kolem kašny. Nedaleko je ještě morový sloup se sochou P.M a sv. Janem Nepomuckým, sv. Rochem, sv. Floriánem a sv. Janem Sarkandrem. Zajímavá je zde postava poustevnice sv. Rozálie, která sní ve své

SZPO a Liška Bystrouška

jeskyni svůj nekonečný sen. Zvláštní je i socha Tančících sedláků v německých krojích. Po prohlídce náměstí mnohé z nás spěchají do Návštěvníckého centra s expozicí věnovanou kloboukům od jejich výroby až po atelier a zkoušírnu. No a my samozřejmě jdeme zkoušet. Klobouky velké, malé, s květinami i péry, barety a také šité

čepice, slamáky a kdovíco ještě. Pozkoušeli jsme, co se dalo, zkusili se v ateliéru zeptat na ceny. Ty nás ale zklamaly, ty určitě nejsou na naši kapsu. No nevádí, i tak to bylo pěkné. V zahrádce hostince domu U generála Laudóna ještě dobré kafičko na cestu a vracíme se zpět na Morávku.

Velmi pěkný a všemi obdivovaný byl náš výlet v úterý. Vypravili jsme se podívat na známý dřevěný kostelík Guty u Trínce. Všude se něco staví, dálnice do Polska, přestože jsme projížděli různými dědkami s pracujícími Poláky, do Gut jsme netrefili, všude byly stavební uzávěry. A tak jsme přijeli na parkoviště pod lanovkou na **Javorový vrch**. Jednosedadlová lanovka jezdí každou hodinu, o 10 jsme nasedali a téměř třičtvrtě hodiny vyjížděli nahoru. Vprostřed lesa lanovka končí a ještě nás čeká řádný, asi 300 metrový výstup k chatě a vyhlídce. Několik našich členů si netroufá na ten příkrý svah a tak hned o 11 hod sjíždějí dolů, kde na nás v restauraci čekají. Většina s námahou vyjde na kopec, odkud je pěkný rozhled na všechny strany. Mají zde dobré podmínky pro paragliding, který nabízejí. V chatě se posilíme kávou, vodou či jinými pochutinami a na 12 hod čekáme u lanovky a sjíždíme dolů. Překrásné výhledy, pěkné počasí, sluníčko nám osvětluje les, buky, louky, pastviny, domečky. Tu vidíme pasoucí se kravičku, tam pěstují rozkvetlé pěnišníky a mají vůbec krásně upravené zahrádky. Majka si zazpívá: „krásný hled je na ten boží svět...“ Přitakáme, je to tak.

Po 13 hod už nás čekají v **Marlence**, jak jsem popsala výše. Však z nás měli také užitek, každý z nás táhl domů dorthy, rolády za výhodné ceny. Ve čtvrtek jsme se rozdělili a skupinu 15 členů nechali v pivovaru **Radegast Nošovice**, ostatní zavezl náš autobus do **Aquaparku** Olešná, Frýdek-Místek. Nově vybudovaný krytý i venkovní areál na břehu přehrady s tobogány, vířivkami, padajícími vodami a různými bublinkami, jakož i možnost plavat

v 31 stupňů teplé vodičky nám připadal jak na kraji v ráji. Hodinu a půl jsme se ráchali v bazénech a na zpáteční cestě se stavili pro naše „pivovarníky“ a opět v jejich podnikové prodejně nakoupili.

Co nelze nevzpomenout, je náš zájezd do **Polského Těšína na jejich trhy**. Vyjeli jsme ráno po snídani, autobus nás vysadil až u tržnice a vrátil se do Českého Těšína. My prošli všechny tržnice, nakoupili, co kdo potřeboval. Pěkně jsme také zmokli při rychlé bouři. Jedním z největších zážitků tady bylo nakupování „úboru“ pro naše vystoupení na seniordance. Patnáct bab i s doprovodem u jednoho stánku zkoušelo letní šaty za 150 Kč, po množstevní slevě za 140 Kč. Tu srandu a pozdvižení si okolojdoucí natáčeli, takže nevím, zda se neocitnem i v polské televizi. Koupili jsme jejich cukrovinky, někteří halenky, šaty, ovoce, kabelky atd. Nevím, jak to všechno napakujem a uskladníme v autobuse, až pojedem domů. Ještě nám vzniklo nedopatření, když jsme se nemohli domluvit s řidičem na odvozu, nebyl na telefonu k zastižení. Pak se to vysvětlilo a dokonce mně přišla od O2 omluva, že byl výpadek telefonu a nemohla jsem se v zahraničí domluvit. I tak pan řidič přijel, naložil nás a dovezl domů.

Ve čtvrtek večer ještě uděláme v kulturní místnosti rozlúčku, dopijeme své zásoby, pozpíváme, pokecáme a v pátek ráno po snídani už máme sbaleno a vyrážíme k domovu. Měli jsme v plánu navštívit Archeoskanzen a Živou vodu v Modré u Velehradu, ale po společném obědě v Kunovicích se zastavíme ve velkoobchodě masa „Kovář“ Podolí, výhodně nakoupíme a už pospícháme raději k domovu, abychom našim milovaným povídali o všech krásných zážitcích a pěkném společenství. „Dobro došli“. Spokojeně se rozcházíme do svých domovů. Budeme rádi vzpomínat.

Marie Měchurová

Co spojuje slovácké obce Radějov a Vacenovice

Byla mně doporučena k přečtení obsáhlá a výpravná publikace s názvem **Radějov** – minulost a současnost obce. Vydala ji obec Radějov v roce 2012 při příležitosti 600. výročí první písemné zmínky o obci a 100. výročí posvěcení kostela. Kniha mě velice zaujala svým širokým informačním záběrem společensko-kulturního života a množstvím dokumentačních fotografií.

Jeden z hlavních autorů pěkné reprezentační knihy obce, J. Pajer (strážnický etnograf a archeolog, objevitel habánské pece ve Vacenovicích), který má k Radějovu osobní a rodinný vztah, uvádí: „Radějov patří z národopisného pohledu ke strážnickému Dolňácku, ale Radějovčané se nikdy úplně nevyrovnali obyvatelům dolňáckých obcí pro svoji chudobu“.

Důvod „chudoby“ vidí v poloze vesnice. Radějov leží pod horami, je obklopen karpatskými výběžky a skýtá málo orné půdy pro život. Charakter obce určoval potok protékající jejím středem. Přinášel občanům z hor čistou vodu, která se stala nejenom zdrojem ryb, ale také centrem společenského a pracovního života. Nezaměnitelným koloritem Radějova jsou dvě řady domů, které lemují oba břehy životadárného potoka.

Neobyčejnost Radějova určovala přírodní poloha, krása krajiny a životní styl obyvatel. Podobně i naše obec Vacenovice má své osobité dějiny a charakteristické kulturní projevy. K vzájemnému obohacení života, k dotvoření charakteru obou vesnic přispělo i propojení osobních a rodinných vztahů některých členů rodin.

I když obyvatelé Vacenovic – ještě v době nedávné – hledali své životní partnery především v přilehlých obcích, přesto se navázaly vazby i na Radějov. Změnu domova zapříčinil příchod vacenovského hajného do malebných radějovských lesů. Ještě dnes je

vzpomínka na jeho jméno spojena především s bolestí. (Ing. Fr. Rygar krátce popisuje tragickou událost v červnovém vacenovickém Zpravodaji z roku 2011).

Publikace knihy Radějov sděluje, že uprostřed lesní obory, ukryt mezi stromy, se nachází tzv. Bábíčkův kameň. Má podobu nízkého, podsaditého žulového obelisku. Na něm vytesaný text oznamuje, že zde byl v roce 1934 zastřelen hajný Julius Bábíček. K textu je přiložena i jeho fotografie z roku 1930, která jej dokumentuje se zastřelenou divokou kočkou.

Dále se v jedné z kapitol vzpomínané publikace (První republika autora Stanislava Javory) obsáhleji píše:

„V obci se odehrála tragická událost, spojená se jménem radějovského hajného a vacenovického rodáka Josefa Bábíčka (1892 – 1935). Hajný byl na pohled drsný, ale mezi obyvateli oblíbený člověk. Dne 16. května 1935 se roznesla zpráva, že byl zastřelen. Nevrátil se z obchůzky a druhý den ho našli sedět pod bukem se střelnou ranou v klíně. Jak později prokázala pitva, byl zasažen 37 broky a do půl hodiny na místě vykrvácel. Četnictvo zahájilo rozsáhlé pátrání na obou stranách hranice, mnoho lidí bylo vyslýcháno, našlo se několik pytláckých pušek, černých pálenic, ale pachatele nezjistili. Kolegové hajní pak postavili na místě vraždy malý kamenný pomníček, ležící na moravsko-slovenské hranici“.

Autor zápisu se zde dopustil několika chyb. Především se radějovský hajný a vacenovický rodák nejmenoval Josef, ale Julius, narodil se v roce 1882 (nikoliv 1892) a zemřel v roce 1934 (ne v roce 1935). V obecní kronice je událost zaznamenána trochu podrobněji:

„Ve středu 16. května vzrušena byla naše obec strašným ojedinělým případem, když se po obci roznesla zpráva, že hajný Bábíček

je zastřelen. Tento 43-letý muž pocházel z Vacenovic a bydlel na hájovně Pustá. Na pohled muž drsný, ale pro dobromyslnost a srdečnost byl v obci oblíben. Jmenovaný si vyšel v úterý odpoledne na obchůzku kolem hranic, za chvíli však jeho dcera, která pásala dobytek, uslyšela dva výstřely, jimž nevěnovala pozornost. Druhý den, když se nevrátil, šli jej hledat, a tak ho našli sedět mrtvého u buku se střelnou ránou v klíně. Četnictvo moravské i slovenské pátrací stanice z Uherského Hradiště zahájilo pátrání po pachateli. Mrtvola zůstala ležet přes noc do druhého dne na místě činu, než přijde komise. Mrtvolu hlídali dva četníci a dva dřevaři z Radějova. Kolem půlnoci zpozorovali, že se někdo se světlem v ruce blíží přímo k nim. Četníci jej zastavili a zjistili, že tento má motyku a provaz na rameni a je to Jan Bajza z Chvojnice. Zdálo se, že viník je dopaden, ale byla to jen náhoda, neboť tento Bajza o vraždě nevěděl a šel jen do lesa k černé pálenici, kterou měl na moravské straně na Břínklávce. Četnictvo zahájilo dalekosáhlé vyšetřování, přičemž našlo tři pálenice na černo, několik pušek, mnoho lidí bylo vyšetřováno. Ale pachatel se nenašel. Při pitvě v márnici komise zjistila, že byl zasažen 37 broky do klína a po půlhodině vykrvácením zemřel. Kolegové hajní postavili jemu na místě vraždy kamenný pomník.

K celému případu se váže ústní podání (uchovávané jak v Radějově, tak i ve Vacenovicích), že se pachatel k činu přiznal na smrtelné posteli. Podobné tragické události této doby dosvědčují zodpovědnou práci hajných, kteří museli řešit běžné konflikty s pytláky. (Dodnes podobný osud připomíná pomník zavražděného strážnického hraběcího nadlesního Haigera). Smrt hajného Bábička není ale spojována s pytláctvím, nýbrž s úmyslem získat „výhodné postavení“. (Snad šlo o bývalého pomocníka hajného, který si chtěl předčasnou smrtí zajistit výhodné působiště na hájence ve vacenovických Židovinách!).

V matrice naší obce je záznam, že Julius Bábiček se narodil 7. 4. 1882 - zemřel tedy jako 53-letý. Jeho manželkou byla Rozína Charvátová z Vacenovic (nar. 28. 11. 1887). Pro lepší orientaci v jeho vacenovské rodině uvádím jméno jeho (o čtyři roky mladšího) bratra Kašpara (místní hrobař, č. d. 80).

Při vzpomínce na život vacenovského hajného si obec Radějov s láskou připomíná nynější vacenovská občanka - paní Anna Tomašovičová (roz. Ingrová, č. d. 471). Její rodiče k sobě našli cestu díky vazbě na rodinu hajného Juliuse Bábička. Dcera hajného Božena Bábičková se v Radějově provdala za Jana Kotka (přiložená fotografie z publikace Radějov). Na tuto svatbu byl pozván Kašpar Bábiček se svým synem Antonínem a ten si v Radějově „našel“ manželku Alžbětu Kotkovou, která pocházela z početné rodiny 11 dětí. Tato svatba se slavila současně s primicí bratra nevěsty Josefa Kotka. Paní Tomašovičová často vzpomíná na tohoto dobrého kněze, který s nimi udržoval osobní, duchovní kontakt až do své smrti. Podobně udržuje vzpomínky na svou radějovskou stařenku - obci „uznávanou a ceněnou matku“ rodu Kotků. (Byla sestrou Alžběty Bábičkové). Maminka paní Tomašovičové Marie Báborská (11. 11. 1919 – 8. 5. 1997) se tak přes vacenovskou rodinu seznámila s budoucím manželem Janem Ingrem (11. 11. 1918 – 2. 3. 1999). V roce 1940 se v Radějově slavila jejich svatba. Manželé Ingrovi zde žili na domě č. 11, kde se jim narodila dcera Anna (prov. Tomašovičová). Následně se odstěhovali do Vacenovic na dům č. 242, kde se jim narodily další děti.

V tomto „Ingrově domě před školou“ paní Tomašovičová začíná vzpomínání u jména svého dědečka Vincence Ingra (1852 – 1925). Z jeho pozůstalosti (prostřednictvím olympioničky Dany Zátopové-Ingrové) obdržel náš kostel obraz sv. Barbory. Vincenc Ingr – bývalý starosta obce, měl z prvního manželství čtyři syny (přikládám fotografii jeho syna legionáře Aloise Ingra, který se přičlenil do Milotic). Z druhého manželství s Pavlínou Uherkovou,

Hajný Julius Bábiček se zastřelenou divokou kočkou, 1930

kteří byla o 27 let mladší (27. 2. 1879 – 2. 7. 1967), se narodil syn Jan – otec paní Tomašovičové. Jeho rodina zůstala bydlet na rodném domě. Paní Anna může mít vzpomínky jenom na stařenku Pavlínu – švagrovou Kašpara Bábička - (přiložená fotografie). Tato drobná, pracovitá žena byla šikovnou vyšivačkou, šičkou krojů a také vyhledávanou masérkou. Spokojený čas dětství a mladosti paní Tomašovičové na tomto domě připomíná fotografie, která dokumentuje dobrý sousedský život s početnou rodinou bývalého oblíbeného starosty obce Františka Ryby. Přiložená fotografie dokládá radost svatebních kuchařek. (Marie Ingrová-Báborská drží koláčky a láhev). Vazba na rodinu radějovských Kotků byla v další generaci ještě posílena na vacenovskou rodinu Profotů.

I když obec Radějov neoplývala bohatstvím majetku, přesto sem přijíždělo mnoho slavných i méně známých malířů, kteří zachycovali malebný vzhled obce a okolní podmanivou přírodu. (Např. malíři Alois Kalvoda, Josef Škemrál, Václav Jícha, St. Lolek). Duch obce, tradice, lpění na dodržování zavedených zvyklostí ovlivnil život všech občanů. Zanechali po sobě krojové, stavební, fotografické památky a generacemi předávané vzpomínky. Jednou z mnoha radějovských osobností, které se hlásily ke svým kořenům, byl PhDr. Štěpán Jež. (Radějov 1885 – Praha 1970). Stal se středoškolským profesorem, editorem, literárním a výtvarným kritikem. Své publikace věnoval i slováckým umělcům (J. Úprka, A. Frolek). Během roku 1953 zprostředkoval natáčení filmu Fróna (v hlavní roli Hana Högerová). Slovácká obec Radějov poskytla filmařům autentické taneční, krojové projevy a nenapodobitelný kolorit. Doktor Jež byl po celý svůj život propagátorem umění a folkloru rodného kraje.

Předkládám jeho úsměvnou vzpomínku na dětství. Tento pohled na prošlé časy může dnešní generaci „nastínit“ životní realitu doby. Starší občané si mohou zase připomenout atmosféru tehdejšího tvrdého, ale i radostného vesnického života. Jeho základy

byly postaveny na hodnotách desatera, lpěly na rodinné sounáležitosti a sousedské pomoci.

Když byl doktor Jež jako 12-letý žákem druhé třídy radějovské dvojtřídky, tak předložil panu učiteli domácí slohovou úlohu na téma lidového rčení „Jak si kdo ustele, tak si lehne“. Zeptal se svého učitele: „Prosím, možu to napsat po radějovsku?“ Ten mu neodporoval a my můžeme ještě dnes obdivovat jeho dětské postřehy, které mohl zapsat v nářečí. Slohová žákovská práce je jadrnou výpovědí o životě minulého století. Nejenom, že nastavuje zrcadlo dnešní době, ale také nám připomene bohatost nářečí, styl řeči a vypravěčské umění, které bylo společné jak vacenovjákům, tak i radějovjákům. Vesnický život vyvěral ze stejných zdrojů, členové rodin měli společné rysy „slovácké duše.“

PhDr. Štěpán Jež

Jak si kdo ustele, tak si lehne!

„Naša mamička majú sestru Marynu. Menujú sa Kašparová, ale ríkajú ím - nevím proč - Buršíčka. Jejich mužovi je Martin, synovi dali Janek. Ten strýc nedělajú, enom ležá na peci lebo pečú béleše lebo vará lukše. Málo vidá, sú skoro slepý, ale lokše nařežú pěkně teňučké jak nitky. Oni to jedá velice rádi s makem lebo syrem. Jejich chlapčisko, ten Janek, o dva roky starší než já, je také taký pán. Dělat nic - enom sa prdelkovat a zgůňat, co by kde popadl do huby. Všecko leží na tetce, ale tá sú skoro také taká dělnica. Ani tých pár kúskú pola, co ešče neprojedli, neměli nikdy v pořádku. Jak si v tej písničke zpívá ten hospodár, co věčně vysedá u žida:

„Stodolu mám práznú, súnko do ní svítí, pole nezorané, roste na něm kvítí.“ A tá jejich domácnost, no haňba povídat! Tatíček ríkavajú: „Ani ně tam nechodte, lebo sa tam na vás nalepí tá jejich špina, lebo ty jejich blechy. Dyť si ani izbu nezametú ani nevyličá. Je to tam jak u cigánů.“

Dyž to u nich tak vypadá, tož neni divu, že každý rok mosá prodat kúsek pola. Dobytka už dávno nemajú, enom kozu. Ale tá je chudá jak trt a celé dni, chudato, bečí hlady. Enom ten živý plot na dvorku okusuje. To sa ví, že z toho tříá moc nenadójí.

V zimě bývá najhorší. Neni výdělku na panském ani u susedů, do hor na drva sa nemože, byliny, jahody, maliny a huby rostú enom v létě, tož nezbývá, než chodit k nám vypošćavat. Kačenko, povídá, prosím řa, pošćaj mě slamněnku múky lebo pecen chleba a tak. Mamička hřešá, ale nakonec obyčajně dajú. Tatíček sakrujú: „Nic í nedávaj, vyser sa na řu, aj na teho jejího hovnivála! Už ti nikdy neco oplatila? Nech skapú, potvory, dyž nechćú dělat! Do riti ju kopni, až zas donde!“

Ale márně, mamiče je ích preca enom lúto a dajú, ale v síni lebo na dvore, aby tatíček neviděli a nesakrovali.

Totkaj zas milá tetka došli, ale nic neptali. To nám bylo divné. Chtěli si enom vypošćat túćku na tučení maku. „Aha“, povídajú mamička, „to ten tvůj pecivál zas peče béleše lebo varí lokše? A kde ste na to vzali? Co ste prodali?!

„Kačenko“, povídá, „my sme prodali ten padělek“. „Co, padělek? Prodali? Kriste Ježíši, a kemu a zač?“ „No tož Morgnšternovi, za sto tricet rynských. Skoro padesát sem mu byla dlužná a za to ostatní ně prý bude dávat chleba, masné, múku, erteple, sůl a takové.“

„Ježíšmarjá!“ kričá mamička, chodá po izbě semtam. „Ná ty barane, ty hňupe, tož za sto tricet rynských sa zbavuješ takového pola? Neríkali sme ti, abyste nám pověděli, dybyste to chtěli prod- dat? Byli bysme si na to treba vypošćali. Di ně z očí, čavo zatracená, ani vidět řa nechcu. Ty si pěkná hospodyň! Možeš ně dojít vypošć- čavat. Hovno ti dám! Panenko Marija, sto tricet rynských za takové pole! Ty trdlo, kams dala rozum? A ešče temu zlodějovi židovské- mu! Tahni už, lebo řa tú túćků zapleštím!“

Mamička zteky div nepukli. Otevřeli dveřa a vystrčili tetku ven. „Syp, nech řa nevidím! A nechod' ně na oči!“

„Co temu ríkáš, starý?“ povídajú mamička tatíčkoví, kerý seděli za stolem a všecko viděli a čuli. „Ná, co bych ríkal? Co ríkám dyc- ky, že je pro nich škoda každěj erteple. Žrat ano, dělat ně. Ide to s něma z kopca. To sa ví, teho padělka je věčná škoda. Mohli sme ho mět, je pres dva od našeho. Tri stovky bych í byl dal. Ale márně už je to! Zatracený žid, ten ích dostal. No ale co dál? Co budú včil prodávat? Čeká ích žebrácky čagan, nic inšího, to ti povídám. Ale co, jak si kdo ustele, tak si aj lehne.“

Také to tak dopadlo. Za zimu projedli padělek a bylo po béle- šoch. Tetka chodá na tovarych, sú špinavá a roztrhaná až haňba, Janek zrovna tak. Strýc už ani neslězajú z pece, nepečú bélešú ani nerežú lokší. Neni z čeho.

Tož tak. Tatíček dobre ríkajú: „Jak si kdo ustele, tak si lehne.“

Já ještě doplním tuto vzácnou pravdu života o další moudra našich stařenek a stařecků:

Čím je hnízdo menší, tým je před škodnú istější.

Smrti sa neuteče, ani sa jí nenadběhne, ale možeš umřít zdravý!

Svědomí je nejspravedlivějším súdcím, lebo řa pálí, aj dyž ti paná- ček ve spovědi odpustí. Gdo nemá svědomí, neni člověkem!

Čím lepší a hodnější je matka na mladú céru, tým horší a přisnější bývá céra na starú matku.

„Mamičko rozumíte, co si vykládajú zvířata?“

„Pravdaže rozumím! Jak bych věděla, že chcú žrat a pit?!“

Dybych já byla chlapcem na ženění a šla si hledat nevěstu, podívala bych sa tam pod lůžko a mamě na rubáč. Je-li tam - aj tam - čisto, tak dobrá! Neni-li, tož s pánembohem!

Dyby mněl vzít čert každého, kemu to lidi přejú, bylo by peklo přeplněné, na světě málo lidí a v nebi nigdo.

Špatný hospodár co topí mokřým dřevem a jí čerstvý chleba. Mokřého dřeva sa moc spálí a čerstvého chleba zasěj moc sní.

Z jedného vola dvě kože nestahneš!

Ve Vacenovicích – bez hnoja nic!

Na svatého Jiří sa vrana sková do řzi.

Teplé ruky mají rozdávát – ně ty studené!

Neškodí pěknú písničku aj dvakrát přespívat!

Máš málo – daj málo! Ale daj!

Širokému – každý v cestě stójí.

Na uťatý strom aj koza vyleze.

Z največí trůby sa aj največ kúří!

Ožralému sa mosí aj Pán Bůh vyhnút!

Je jak obecní palica: u všeckého mosí byt!

Hubě netřeba mydla, ale dobrého jídla!

Kdo sa má zle – žije dlúho!

Veselá mysl – okradený dochtor!

Dyž sa dobre zalže – jak by pravdu pověděl!

Dyž umře otec – jedna bolest: chybí chleba.

Dyž umře matka – dvojí bolest: chybí chleba a chybí láska.

Zpracovala: Marie Šimečková

Jan Kotecký a Božena Bábíčková z Vacenovic

Legionář Alois Ingr s manželkou

Svatební kuchařky před domem bývalého starosty Fr. Ryby (uprostřed s dortem)

Pavčina Ingrová, roz. Uherková (1879-1967)

*Vincenc Ingr (1852-1925),
bývalý starosta obce*

Připomínka důležité události 70 let samostatné duchovní správy

První duchovní správce vacenovické farnosti P. Alois Tkadleček píše ve farní kronice: „Kolik obětí přinesli věřící ve Vacenovicích, aby měli svůj kostel a samostatnou duchovní správu! Jen velká víra a nadšení pro svatou věc Boží mohly dáti sílu k tak velikým obětem!“

Rok 2017 navozuje i další data letopočtů (končící číslicí 7), která předcházela vacenovskému odfaření.

Rok 1697 připomíná událost, kdy byl zbořen milotický kostel. Vacenovice patřily od středověku do farního obvodu milotického a proto byl v tomto roce zbořen i „jejich“ kostel. Jako důvod se uvádí špatný technický stav objektu. Do roku 1703 byl - i z vacenovských desátků a darů - postaven kostel nový.

Milotický farář, P. Josef DORAZIL, obnovil **2. ledna 1927** činnost spolku Božského Srdce Páně (je už známa výše rozpočtu a místo) a 18. 8. 1927 bylo započato se stavbou kostela. 11. září 1927 byla při slavnostní mši svatě uložena biskupem Msgr. Janem Stavělem Pamětní listina do základního kamene.

V roce 1927 byla zahájeny práce ke zbudování chrámu ve Vacenovicích. Že byla cesta vedoucí k završení samostatnosti farnosti obtížná, dosvědčuje zápis farní kroniky od P. A. Tkadlečka:

„Ve Vacenovicích měli už dávno přání mít svůj kostel a svou duchovní správu. V roce 1906 ujali se této myšlenky milotický kaplan P. Antonín Dostal a nadučitel vacenovský Bohumil Mastník. Jejich přičiněním byl ve Vacenovicích založen spolek sv. Václava, jehož účelem bylo sbírat peněžní prostředky k uskutečnění této myšlenky. Při křtinách, svatbách, pohřbech i muzikách se konaly sbírky. 10. 7. 1906 se konala ustavující valná hromada. Předsedou zvolen Vincenc Ingr, starosta obce.

Na valné hromadě 4. srpna 1912 bylo jméno spolku změněno na spolek Božského Srdce Páně a usneseno, aby budoucí chrám byl zasvěcen Božskému Srdci Páně. Předsedou spolku zvolen František Houšť, starosta obce.

V roce 1914 vypukla první světová válka a veškerá činnost spolku ustala. Peníze nasbírané (asi 2 500,- korun) padly na válečnou půjčku. Činnost byla obnovena až v roce 1927, a to zásluhou milotického faráře P. Josefa Dorazila.

2. ledna 1927 konala se ve škole schůze. Nadšení bylo veliké. Bylo usneseno konati po domech sbírku a věnovat na kostel hotové peníze, kterých se majitelé pozemků pro budoucí léta dobrovolně vzdali. Bylo vybráno 229 000,- korun. Mnozí ovšem peněz neměli a museli si vypůjčit. I seděl v místnosti u jednoho stolu pokladník spořitelny, který lidem půjčoval peníze a u druhého stolu pokladník spolku B.S.P., který je zas přijímal.“

Rok 1947 – ODFÁŘENÍ VACENOVIC

Po smrti milotického faráře P. Josefa Dorazila (6. 11. 1933) – zakladatele vacenovského kostela – byl jmenován P. Alois TKADLEČEK administrátorem v Miloticích. Podal proto žádost o zřízení samostatné farnosti ve Vacenovicích. Olomoucký arcibiskup ThDr. Leopold Prečan rozhodl kladně ve věci vyfaření. Zrušil místo kooperátora (kaplana) v Miloticích a USTANOVIL SAMOSTATNOU DUCHOVNÍ SPRÁVU ve Vacenovicích. Ke zřízení farnosti ale došlo až **1. července 1947**.

Jaký byl důvod zpoždění? Ve farní kronice událost dokumentuje osobnost nejpopulárnější: P. A. Tkadleček: „Příčinou tohoto oddálení bylo, že se obec Vacenovice nemohla dohodnout s kostelním výborem v Miloticích o výši obnosu požadovaného za vyfaření. Po dlouhém bezvýsledném jednání rozhodl zemský úřad v Brně, že Vacenovice budou vyfařeny až společně všechny tři obce

farnosti milotické (patřily k ní i Skoronice) opraví kostel, faru i hospodářské budovy v Miloticích. Stanovena na to doba pěti let. Kostel byl pak zvenku krásně omítnut, dána nová střecha, fara uvnitř i zvenku pěkně obnovena – vše to s velkým nákladem, na který i Vacenovice svým podílem přispívaly. Na vnitřní obnovu kostela v Miloticích už nedošlo pro obtíže válečné. Na tuto opravu žádal konkurenční kostelní výbor v Miloticích ještě 50 000,- Kč. Tento obnos ještě občané ve Vacenovicích obětavě mezi sebou vybrali a pak byly Vacenovice 1. července 1947 vyfařeny.“

V knize „Milotice 1341-1945“ se uvádí: „Milotický kostel neměl žádné jmění a jeho údržbou byly povinny obce farnosti. Proto ty vymáhané úhrady od vacenovických před odfařením v roce 1947! (V jejich rámci se eviduje v roce 1853 i dar vdovy Anny Novákové z Vacenovic: zhotovení za 40 zlatých – u malíře Josefa Kastnera ve Vídni – postního obrazu Strážce Kristova hrobu). Navíc se vacenovským (ale i skoronským) farníkům nelíbilo nespravedlivé dělení finančních pohledávek z nedělních sbírek, které za milotické hradil mnohdy hrabě Seilern. Proto si ve Skoronicích postavili kapličku, neboť usoudili, že jejich naděje na odfaření je nulová.“

(Skoronice byly odfařeny v roce 1958)

120. VÝROČÍ NAROZENÍ prvního samostatného duchovního správce vacenovské farnosti P. ALOISE TKADLEČKA (23. 8. 1897 Bílá v Beskydech – 11. 7. 1948 Vacenovice)

P. A. Tkadleček začal jako první psát farní kroniku. Ale „stačil pospat“ jen několik málo listů, protože do roka náhle – ve svých 51 letech - zemřel.

Ve svém kronikovém zápise o události vyfaření Vacenovic píše: „Dne 14. června 1931 uvedl v neděli po svátku B. S. P. p. farář Dorazil do chrámu prvního kněze, který bude ve Vacenovicích působit. Byl jím pisatel těchto řádků Alois Tkadleček. Narodil se v Bílé, v Beskydách 23. 8. 1897. Studoval gymnasium v Místku, bohosloví v Olomouci, kde byl 5. července 1920 vysvěcen. Byl pak kaplan v Kopřivnici do roku 1921 a pak v Kozlovicích u Frenštátu pod Radhoštěm do roku 1931, kdy přišel do Vacenovic. Byl sem dán jako kooperátor v Miloticích, který bude sídlit ve Vacenovicích, vykonávat tam duchovní správu a ovšem vypomáhat faráři milotickému tým, že v neděli bude mít mši sv. a kázání v Miloticích a chodit do školy v Miloticích a Skoronicích. Občané vacenovští jej povozem střídavě vozili do Milotic na mši sv. Později jej vozili střídavě občané z Milotic. V roce 1933 byl přeložen od března do července za administrátora do Kostelce u Kyjova a Vacenovice byly zase bez kněze. Avšak všechny neděle a svátky vacenovští „služby Boží“ měli, protože administrátor kostelecký jim přijel konat „služby Boží“.

6. listopadu 1933 zemřel zakladatel chrámu Páně ve Vacenovicích, bez jehož práce by sotva ke stavbě došlo, P. Josef Dorazil. Alois Tkadleček se stal administrátorem v Miloticích a ovšem i vacenovští byli také v neděli upokojeni a měli mši svatou. Této administratury bylo použito k podání žádosti o zřízení samostatné fary ve Vacenovicích.

Admin. A. Tkadleček dal za faru milotickou souhlas s vyfařením. Pan arc. Olomoucký, Dr. Leopold Prečan se stavěl ve věci vyfaření Vacenovic kladně. Rozhodl, že místo kooperátora v Miloticích bude zrušeno a místo něho zřízeno místo faráře ve Vacenovicích. Ale stalo se tak až za 14 let, v roce 1947.

I přesto, že uběhlo 70 let od zřízení samostatné farnosti, nevytratila se ze života občanů vděčnost a úcta k našim předkům. Nastupující generace nepřestanou děkovat za jejich velkodušný dar

P. Alois Tkadleček

stavby kostela. Ani ubíhající čas nevymaže jméno prvního duchovního správce farnosti P. A. Tkadlečka. Pamětníci jeho života předávají svědectví o jeho statečném postoji ke křesťanskému způsobu života.

Výročí 70 let samostatné vacenovické farnosti oslavíme mší svatou 1. července 2017.

Zpracovala: M. Šimečková, farní kronikářka

Utopený traktor DT 54 - rok 1961

V roce 1961 docházelo v tehdejších JZD k výrazným změnám ve způsobu obdělávání půdy. Strojné traktorové stanice byly postupně rušeny, jejich mechanizační prostředky, zaměstnanci a budovy byly převáděny do JZD, pro které do té doby pracovaly.

Také do JZD Vacenovice přešli někteří traktoristé i jejich technici ze střediska Milotice. Stav traktoristů byl doplněn o mladší muže z Vacenovic, kteří měli o tuto práci zájem. Jejich odměňování na rozdíl od pracujících členů nebylo ve formě jednotek, ale za pevnou měsíční mzdu. Toto mělo pochopitelný vliv na jejich poměr k této odpovědné práci. Museli se ovšem spokojit s technikou, která odpovídala tehdejšímu poměru. Převažovaly traktory o nižším pracovním výkonu jako Z 25, Z 25K, Š 30, vhodné více ke střední orbě, lehčí dopravě a kultivačním pracím. Chyběl výkonnější traktor ke zrychlení a zkvalitnění střední a hluboké orby. Z dostupných strojů to byl pásový traktor DT 54. Snahu k jeho pořízení podpořil ONV (Okresní národní výbor, zemědělský odbor) Hodonín a uvěřující banka. V roce 1961 v jarních měsících byl tento traktor zakoupen.

Traktor byl svěřen traktoristovi, který již dříve s tímto strojem v STS pracoval. Dle instrukcí bylo nutné tento nový stroj „zaběhnout“ v lehčí zátěži. Nebyl však v tomto ročním období žádný pozemek k tomuto účelu. Aby byl tento požadavek splněn, byl navržen pracovní postup, vhodný k tomuto účelu. JZD obdělávalo v katastru Rohatec, trati Malý Závidov blok luk, které byly částečně trvale zamokřeny, označované „Pod břehem“. Seno se z nich muselo vynášet ručně. Aby se ušetřila tato práce, byl učiněn pokus, vynášení nahradit pomocí tohoto traktoru stahováním kopek sena

na pevnější terén k odvážení. Nebyl však odpovědně posouzen terén a traktor se po několika pokusech téměř celý propadl do rašeliníště. Když jsme přijeli na místo, viděli jsme, že je nutno hledat okamžitě pomoc. Požádali jsme o pomoc místní Naftu o vyproštění traktorem Stalinec, který měli v místě. Jejich zástupci po zvážení situace toto odmítli. Stejně jsme neuspěli u vojenské správy v Hodoníně, která měla k dispozici lehčí tanky. Oba se shodovali v názoru, že traktor je nemožné v tomto stavu zachránit a nutno je pod vodou demontovat.

Provedli jsme poslední pokus. Jednali jsme ještě urychleně s ředitelstvím Nafty Hodonín. Ředitel s hlavním mechanikem se odhodlali uvolnit jejich speciální vozidlo Tatra T III s navijákem. Po příjezdu tohoto vozidla bylo posádkou navrženo jediné řešení. Tatra se ukotví nahoře na břehu na silné borovici, natáhne se lano až k utopenému traktoru (bylo z něj vidět již jen horní kryt kapotáže motoru a 1/4 kabiny řidiče). Traktorista se v trenkách s koncem lana potopil do vody vedle traktoru a pod vodou je upevnil ke spodní části traktoru. Nastala rozhodující chvíle – buď Tatra a lano tah vydrží – anebo traktor zmizí postupně celý pod vodou. Nastala však šťastná možnost – lano se napjalo a traktor se pohnul směrem k Tatře. Hrnul před sebou hráz rašeliny a zanechal za sebou dlouhý bazén vody, která zde pak zůstala po řadu let.

Nemohli jsme nalézt slova díků posádce Tatry za jejich ochotu a obětavost. Traktor byl prakticky nepoškozen a byl následující léta s úspěchem používán. Byl ovšem pro nás trvalým poučením k větší obezřetnosti i v jiných případech.

Ing. Ingr Blažej

Schůzky v zimních měsících jsme trávili na chatě. Tady jsme probírali otázky týkající se přírody a myslivosti. Jakmile počasí dovolilo, všechny schůzky proběhly venku. 3. března jsme navštívili okresní výstavu mysliveckých trofejí v Kyjově, další týden jsme se byli podívat na malá černá prasátka ve výběhu v Okorálech. Následovaly týdny, kdy jsme například vyčistili studánku na Hantálech, poznávali okolí Vacenovic, prošli jsme Rašelinu, cyklostezku na Vinohrádky, Pijánek a okolí Čertoprdu. Mezitím jsme ještě podnikli vycházku do Ratíškovic, kde po prohlídce celé rodiny divokých prasat a daňčí tlupy jsme se vraceli kolem pomníčku parašutistů z 2. světové války přes Růdníček domů. Při veškerých schůzkách sledujeme nejen zvěř, ale i její pobytové znaky. Věnujeme se také rostlinám. Ochutnávkou jsme zjistili, jak je hořká pampeliška, poznáme třezalku i jitrocel kopinatý, který je mimo jiné dobrý jako první pomoc při včelím bodnutí, což ocenil i Vojta Čopf. Stále nám však dělá velký problém rozpoznat BOROVICE od SMRKU!!!! V měsíci květnu jsme se zúčastnili okresního kola „Zlatá Srnčí Trofej“ v Hodoníně. Zde se ve své kategorii nejlépe umístili Vojta Zmeškal 2. místo a Kryštof Špaček 3. místo. V červnu Sojky navštívily národní park PODYJÍ, kterým nás provedla tamní správkyňe. Jelikož jsme byli velmi šikovní, zavedla nás i na její tajnou vyhlídku. Náš výlet pokračoval na hrad Bítov. Tady jsme nevěděli, na co se máme dívat první. Těch psů, ptáků a trofejí... Poslední schůzku v tomto školním roce jsme strávili na Růdnické myslivecké chatě, kde jsme od pátku do neděle spali ve stanech. Je to už tradiční akce, na kterou se všichni těšíme. Zde si užijeme trochu strachu (stezka odvahy), hodně srandy (hry

vymyšlené Sojkama) i poznávání širšího okolí (Klimentek, studánka Nedbalka, rybníky Soboňky, přírodní památka Váté písky). Tady bychom chtěli poděkovat těm, kdo na nás mysleli. Někdo přivezl bábovku, jiný třešně, další cukrovinky a někdo děti 😊. Na úplný závěr jsme si rozdali osvědčení o ukončení už 3 ročníku a drobné ceny. I vedoucí dostali letos od Sojek diplomy. Popřáli jsme si pěkné prázdniny a už se těšíme, až se v září zase slétneme na chatě. Rádi mezi sebe přijmeme nové členy, kteří mají zájem o přírodu a myslivost. Přihlášky jsou k vyzvednutí v pekárně Vacenovice. Naším cílem je učit děti přírodu vnímat, respektovat a tolerovat! Dospěli se to už učí hůř. Pro zvěř je domov les a pole, prosím budme k ní ohleduplní, i když si na našem poli něčeho „užijdne“. Děkujeme.

Sojky

Sojky

Po zimním odpočinku začíná opět příprava na novou sezónu 2017 v chovu poštovních holubů. V únoru a březnu probíhá u poštovních holubů páření, hnízdění a koncem března už prohlížíme a kroužkujeme mladá holoubata. Nová závodní sezóna začíná v polovině dubna prvními nácviky. Pro sezónu 2017 jsou zařazeny čtyři nácviky, 2 x Vyškov a 2 x Velké Meziříčí. Závody následují čtyři krátké tratě (Kámen, Tábor, Benešov, Hořovice), potom následují střední tratě (Tachov, Krajčová, Eisenach a Rottendorf SRN). Některé z těchto středních tratí letíme vícekrát. Závodní peleton uzavírají čtyři závody dlouhých tratí. Jsou to Koblenz, Leverkusen, Eidhoven a nejdelší závod celé sezóny Oostende (Belgie 1021 km). V současné době máme již za sebou krátké tratě a střední se začínají prolínat s dlouhými tratěmi. Dá se říci, že jsme ve druhé polovině závodního peletonu.

Jak zhodnotit tu první polovinu závodů? I když se zdálo jarní počasí a začátek léta hezké, stalo se, že víkendy, ve kterých závody poštovních holubů uskutečňujeme, zase tak krásné nejsou a přináší našim závodním holubům nemalé problémy.

Závod Eisenach, který měl být vypuštěn v neděli 4. 6. 2017 v Německu, se pro velmi špatné počasí nevypustil a start byl odložen na pondělí 5. 6. 2017, což se promítlo do pozdějšího přiletu a také do ztráty některých holubů. (Holubi museli celý den a noc přečkat v převozovém autě do pondělního rána).

Věřím, že se v příštím období počasí alespoň trochu ustálí a našim holubům – závodníkům přinese optimální podmínky a nám chovatelům chci popřát co nejmenší ztráty holubů ze závodů a pěkné zážitky při doletech.

Letu zdar

Štěpán Synek

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ, MLADÍ HASIČI

Prázdniny se nám nezastavitelně blíží a stejně tak se nám blíží i konec sezóny mladých hasičů. Během sezóny se malí hasiči v rámci seriálu Velké ceny zúčastní 11 soutěží po celém okrese. I letos nás v tomto seriálu reprezentuje družstvo mladších žáků a družstvo starších žáků.

Mladší žáci mají za cíl v tomto ročníku se v rámci Velké ceny umístit do pátého místa. Do výsledků se také promítá letošní nestabilita kádru, kdy tento problém se nám podařilo odstranit. Nutno také podotknout, že páteř družstva tvoří děti předškolního věku. Z devíti uskutečněných soutěží skončili mladší žáci 2 x na 3. místě. Dále skončili 1 x na 4. místě, 1 x na 5. místě, 1 x na 6. místě, 1 x na 8. místě, 1 x na 11., 12. a 17. místě.

Oproti loňskému ročníku se nám u starších žáků podařilo toto družstvo stabilizovat, kdy jsou nám k dispozici i náhradníci, což se samozřejmě projevilo i na výsledcích, které jsou ohromující. Starší žáci z devíti závodů dokázali 3 x zvítězit (bylo to 3 x po sobě za sebou jdoucí vítězství – hattrick), 3 x byli druhí, 2 x čtvrtí a jednou šestí. Naši starší žáci tak atakují první místo ve Velké ceně, ale bude to ještě boj. Uvidíme, jestli se jim to podaří, mají na to ještě dvě soutěže.

Naše SDH mělo své zastoupení i na okresním kole dorostu v požární sportu. V jednotlivcích v kategorii mladší dorostenci nás reprezentoval Daniel Chváta, který skončil na třetím místě. V kategorii starší dorostenci nás reprezentoval Filip Zemánek, který svou kategorii vyhrál. Oba dorostenci si zajistili účast na krajském kole, kde jim budeme držet palce. Poprvé v novodobé historii našeho SDH se nám podařilo vytvořit družstvo dorostenek. Toto družstvo nastupovalo v tomto složení: Alexandra Šťastná, Kateřina Šťastná, Andrea Šimonová, Liliana Němcová, Zuzana Koutná, Monika Ingrová a Kateřina Sedláková. Tomuto družstvu unikl jen o vlásek postup na krajské kolo, když skončilo na 2. místě. Věříme, že družstvo dorostenek co nejdříve doplní i družstvo dorostenců. Následně pak z těchto dorosteneckých družstev družstva

dospělých, které nám chybí. **Kdo by chtěl zkusit požární sport, přijďte se na nás podívat, zkuste své schopnosti!** Rádi vás mezi sebou přivítáme.

Ke sportovním akcím je potřeba uvést, že na areálu budeme pořádát jako již každoročně Memoriál Mikuláše Bábíka a dále Pohár republiky, na který jezdí družstva nejen ze širokého okolí, ale také ze Slovenska, který se bude konat v měsíci říjnu.

Naše organizace nezapomíná ani na tyče kulturních akcí. Na našem hasičském areálu v dubnu proběhla zábava Pálení čarodějnic. Spolu s mateřskou školou jsme pořádali dětský den s pohádkovým lesem. Mateřská škola na našem areálu také uspořádala dne 17. 6. 2017 vystoupení svých dětí jakožto ukončení školního roku. V říjnu budeme pořádát další akci pro děti – Drakiádu.

Soutěž v Ratíškovicích

Samostatnou kapitolou v rámci pořádání kulturních akcí je Bierfest. Je to akce, které se každý rok zúčastní cirká 900 návštěvníků. V letošním roce na uspořádání této akce připadlo datum 8. 7. 2017. Akce začíná v 15:00 hodin a bude se zde čepovat více jak 20 druhů piv (klasické 11°, 12°, kvasnicové, tmavé, speciální, atd.). Letos budou novinkou **grilované vepřové kýty**. Samozřejmě jsou i nealkoholické nápoje, něco na zub a to od drobných pochu-

tin až po vyhlášené **pečené koleno speciál**. Na akci také nesmí chybět soutěže o ceny, večer zahraje skupina Tabák Kabát revival a OverBand. Tímto bychom vás, čtenáře zpravodaje na tuto akci srdečně pozvat. Více se o Bierfestu dozvíte na stránkách www.sdhvacenovice.cz. Výbor SDH Vacenovice přeje všem svým spoluobčanům pohodové léto a krásné prázdniny.

Pavel Bábík

Soutěž v Rohatci

OK dorost

Ve Vacenovicích pořádáme každoročně Běh osvobození Vacenovic. Nejdříve se tento běh konal na počest osvobození naší obce, letos to byl již 43. ročník, probíhající nyní pod hlavičkou Moravsko-slovenského běžeckého poháru.

Pořadatelství závodu má na starost několik dobrovolníků, kteří, aby se mohl zvládnout rozpis běhů všech věkových kategorií, si musí přizvat na pomoc i členy svých rodin. Je nutno ocenit vstřícnost Obecního úřadu při zajišťování finančních prostředků a věcných cen závodníkům a vyslovit poděkování také několika sponzorům ve Vacenovicích za jejich podporu. Nesmíme zapomenout ani na jednoho nadšence z nedaleké vesnice, který vždy ochotně pomůže.

V minulém roce vyhrál hlavní závod mužů tří okruhů na stadionu a v přílehlém lese, délka trati 6 kilometrů, nádherným finišem mílař Filip Sasínek z Hodonína. V červnu téhož roku pak běžel na ostravské Zlaté třetě a oslnil nečekaným vítězstvím ve výborné konkurenci v běhu na 1500 m, kdy mu chybělo jen několik desetin vteřin, aby se mohl kvalifikovat na loňské Olympijské hry do Brazílie. Sportovní novináři tehdy komentovali jeho vítězství následovně: „Nějaký neznámý chlapec z Hodonína nám tady vyhrál výborným časem běh na 1500 metrů“. Na mistrovství Evropy v Amsterdamu pak přidal téhož roku osmé místo. Letos v březnu se účastnil halového Mistrovství Evropy v Bělehradu, kde vybojoval bronzovou medaili, kdy snad i trochu v koutku duše pomýšlel na medailový zisk, který se mu nakonec splnil. Zde si neodpustím poznámku ke komentáři televizního reportéra. Tento samozřejmě už Filipa znal, uvedl i jméno jeho trenéra Tondy Slezáka z Hodonína, ale mezi jiným řekl, že Filip pochází z Uherského Hradiště, se kterým však on nemá nic společného. Možná chtěl televizní komentátor nahrát trochu slávy z jeho úspěchu sousednímu okresnímu městu. Na letošním republikovém mistrovství v Třinci zvítězil na 1500 metrů. Našeho 43. ročníku se bohužel kvůli soustředění atletických reprezentantů v Itálii účastnit nemohl.

Troufnu si tvrdit, že jsou ve Vacenovicích lidé a snad i sportovní nadšenci, kteří ani neví, že se u nás Běh osvobození každoročně koná. Natož aby věděli, že loňský běh vyhrál ve vynikajícím čase právě Filip Sasínek, v současné době reprezentant České republiky. Už loni se dal tušit jeho talent. Chápu, že pro některé naše fotbalové fanoušky z Vacenovic je třeba domácí útočník, střelící branky v 1. B třídě, něco víc, než nějaký český reprezentant v atletice, tito mají na to právo. Jsem si ale téměř jist, že na našem krásném stadionu už reprezentanta mimo Filipa neuvidíme. Myslím tím člověka při sportovním výkonu, který závodí, ne nějakého bývalého reprezentanta nebo olympijského vítěze při návštěvě Vacenovic jako například Danu Zátokovou.

Když už mnoho z nás promarnilo příležitost vidět jedenadvacetiletého Filipa Sasínka závodit na našem krásném stadionu, držme mu alespoň palce u televizních obrazovek při vrcholu letní sezóny na mistrovství Evropy do 23 let v Bydhošti v Polsku v době od 13. - 16. července 2017 a na Mistrovství světa, které se koná od 5. - 13. srpna na olympijském stadionu ve Spojeném království v Londýně, pokud ovšem Filip splní kvalifikační limit pro účast na tomto mistrovství. Slíbil, že udělá všechno proto, aby se tam probojoval. Dostat se na stupně vítězů v konkurenci Keňanů, Američanů a dalších špičkových mílařů je asi příliš odvážný sen, ale bez medaile z Bydhošti by letní sezónu končit nechtěl.

A nyní i trochu jiný pohled na sport v České republice. Samozřejmě, že jsou u nás nejpobulárnějšími sporty kopaná a lední hokej. V minulosti jsme právě v ledním hokeji získali mnoho medailí, snad nejvíce ceněnou bylo zlato už jen českých hokejistů z Olympijských her z japonského Nagana v roce 1998. Je tomu tak i nyní?

Sportovní fanoušek ledního hokeje si asi trochu povzdechne a řekne, že doba zisku medailí je ta tam. Takže postavme ještě ze dva zimní stadiony a budeme čekat, zdali se naši hokejisté na Zimních olympijských hrách nebo na Mistrovství světa probojují do semifinále a medaili přivezou, a když ne, tak naše rychlo-bruslařky nám nějaký ten kov ze Zimních olympijských her přivezou.

Samotná Martina Sáblíková získala za svoji ještě neukončenou kariéru celkem 39 medailí z Mistrovství světa a Evropy a z Olympijských her. Ze zimních her 3 zlaté a o další se bude pokoušet dnes již 30 - letá Martina na další olympiádě v únoru příštího roku v jihokorejském Pchjongčchangu. Jak sama říká, i stát tento sport konečně již podporuje, avšak stále jen slibuje postavit nějakou otevřenou rychlobruslařskou dráhu, slib se však splnit nedaří. Zkusme si však představit uspořádání nějakého mistrovství republiky v této disciplíně, bylo-li by to vůbec možné. Snad na nějakém zamrzlém rybníku nebo přehradě, vyhlášené pár dnů předem vzhledem k počasí. To by však musela mít pohotovost záchranná služba nebo hasiči pro případ, že by se pod některým závodníkem prolomil led. A diváci, ti by museli být nanejvýš opatrní. Takže uspořádat nějaké mistrovství republiky v rychlobruslení spadá spíše do říše pohádek než do skutečnosti. Vybudováním rychlobruslařské dráhy by mohla vzniknout základna pro nadějně mládí do příštích let. Pokud srovnáme počet vybojovaných medailí z rychlobruslení a počet rychlobruslařských stadionů (ani jeden) na jedné straně s počtem medailí z hokeje a s počtem hokejových stadionů na straně druhé (určitě mnoho desítek), dospějeme k číslům, která ani nelze komentovat.

Snad ještě horší je situace v kopané, s ohledem na současný stav rozhádanosti a na skandály v českém fotbalu. Zapomeňme na to, že by se Česká republika někdy probojovala do finále Mistrovství světa, jak se to podařilo našim fotbalistům v roce 1934 v Itálii a v roce 1962 v jihoamerickém Chile. O něčem takovém můžeme snít jak my, tak i nejvyšší fotbaloví funkcionáři. Mít pomýšlení a představu o tom, tak jak to zpívá ostravský zpěvák Jarek Nohavica, že by chtěl zažít, jak Ostrava poráží Barcelonu, je sice hezké, avšak málo pravděpodobné. Ale vraťme se zpátky do Vacenovic.

Vacenovice hrají v kopané 1.B třídu. Zřejmě je už asi pryč doba, kdy se v 70 - letech minulého století Vacenovice pohybovaly v 1. A třídě Jihomoravského kraje na čele tabulky. Tehdejší Jihomoravský kraj byl však pro představu mnohem větší než současný, patřila k němu i část dnešního Zlínského kraje. Ano, ať hrají chlapci s chutí a nadšením tento sport, ať je co nejméně sportovních úrazů, a myslím si, že na tom umístění v tabulce ani až tak moc nezáleží. Ať se sportovní fanoušci při zápase chovají slušně a nevykřikují urážky na rozhodčího, dávající tím špatný příklad mladistvým, ať zatleskají i hezkému sportovnímu výkonu soupeře. Máme ve Vacenovicích i jiné sporty a sportovní vyžití pro občany, jen aby toho občané využívali. Okolní lesy, které nám mnoho atletických funkcionářů závidí, lákají k procházkám a proběhnutí se. Asfaltová cyklostezka, vedoucí na Růdník a dále pak až k Žilkovému dubu, případně k pomníku zakladatele Dúbravy pana Bechtela, občany přímo k projížďce vyzývá. Žijeme v moderní době, máme již kola na elektrický pohon, která svádí vychutnat si přírodu v lese. Takový elektrocyklista nabije baterie, vyrazí do lesa, hezky zpřímá na kole sedí a usmívá se, když potká trochu shrbeného a šlapajícího cyklistu. Záleží ovšem na tom, kdo z takové projížďky má větší potěšení. Několik let máme i novou cyklostezku směrem na Vinohrádky a snad v budoucnu s rozšířením až na Náklo, s hezkým výhledem na Vacenovice, Ratíškovice a částečně i Milotice. I tato se může stát pro naše občany jakousi výzvou hezkého výšlapu nebo výběhu až k sochám, nejen u příležitosti svátku Cyrila a Metoděje v měsíci

červenci. Takže sportu a sportování zdar a nejenom kopané.

Vím, že za tento článek sklídím od některých sportovních odborníků ve Vacenovicích i kritiku, ale chtěl jsem jen poukázat na ně-

kteřé skutečnosti, týkající se sportu jako takového. Snažil jsem se napsat tento článek právě v duchu nahoře uvedeného nadpisu Sport trochu jinak.

Vít Ingr

Zpráva o činnosti oddílu ml. žáků TJ Sokol Vacenovice

V tomto cvičebním roce navštěvovalo oddíl 18 dětí, z toho 6 chlapců a 12 dívek. Po celý rok jsme se věnovali cvičení na nářadí – hrazdě, trampolíně, přeskoku přes švédskou bednu a kozu. Také jsme nacvičovali gymnastické sestavy, složené z různých akrobatických cviků. V tomto vynikala především děvčata, chlapcům se dařilo ve šplhu o tyči a v atletických disciplínách. Rádi jsme si zahráli také vybíjenou a jiné míčové hry. Poctivě jsme trénovali přeskoky přes švihadlo, protože hned v únoru probíhala župní soutěž ve švihadlovém víceboji a šplhu. Nejlépe uspěla Beata Púčková, která získala zlatou medaili za 1. místo.

V dubnu jsme se zase zúčastnili přeboru ve sportovní gymnastice, kde v silné konkurenci v kategorii ml. žákyní II. obsadila 2. místo již zkušená závodnice Beata Púčková. V kategorii žákyně III. získala zlatou medaili Julie Křížková.

Velmi úspěšní jsme byli v župní atletické soutěži, která se konala na sportovním hřišti ZŠ Bzenec, kde měli pěknou běžeckou dráhu i doskočiště na skok do dálky. Děti závodily také v hodu kriketovým míčkem a ve vytrvalostním běhu. Nejlépe zabodoval ve všech disciplínách Prokop Harca a získal zlatou medaili za 1. místo v kategorii

Sokol

chlapců I. V kategorii žákyně I. jasně zvítězila Adélka Havelková a získala zlatou medaili za 1. místo.

Další medaile za 2. místo získala Tereza Leskovanová a za 3. místo Julie Křížková. Celkově jsme jako družstvo obsadili 2. místo. Všichni zúčastnění závodníci obdrželi diplom a sladkou odměnu.

Cvičební rok jsme zakončili výletem do Sokola Veselí, kde jsme se dopravili autobusem a vlakem. Děti si zaspotovaly v novém sportovním areálu, který je hned u sokolovny. Užívali jsme si pěkné sluneční odpoledne také na průlezkách, skluzavkách a jiných herních prvcích.

Dostalo se nám přijetí od starosty sokola bratra Hlobila, který dětem ukázal staré fotografie cvičení z minulých všesokolských sletů. Sestra Matušíková děti zasvětila do historie sokola a obdarovala je sladkostmi. Po prohlídce sokolovny jsme si na cestu koupili zmrzlinu a utíkali jsme směrem k nádraží, abychom stihli vlak do Bzence. Málem nám ujel. Navečer jsme se plni dojmů a unaveni vrátili domů. Dětem přeji pěkné prožití prázdnin a těším se do nového sportovního roku.

Marie Řiháková, TJ Sokol Vacenovice

Sportovní klub Vacenovice – fotbalový oddíl

Po dlouhé čtyřměsíční zimní pauze od mistrovských zápolení, ve které se naše družstva mužů a dorostu zaměřila na kondiční přípravu a družstva žáků a přípravek se účastnila zimních halových turnajů.

V mužských kategoriích došlo ke změně, když odešel Tomáš Petrucha do Bzence a Hrobař Milan do Moravského Písku. Na druhé straně k nám přišel Biza Michal z Mutěnic, jenž po polovině jarní části laboval se zraněním a soutěž nedohrál, taktéž zranění Chvátala Libora oslabilo naše řady. V jarních zápasech nám nevyšel 1. poločas v Rajhradě, který jsme prohráli 3:0, ve dvou zápasech na domácí půdě s mužstvem Žarošic a Hovorany, které jsme jen remizovali a smolné utkání v derby zápase v Miloticích, kde jsme neproměnili penaltu, 62 min hráli bez vyloučeného hráče (který byl na základě vyjádření delegáta utkání neoprávněně vyloučen) a následně pro administrativní naší chybu kontumováno. Uvedená negativa nás stála lepší umístění, případně postup do vyšší soutěže.

Konečná tabulka 1.B třídy skupiny C

1.	Milotice	26	18	5	3	66:31	59
2.	Hroznová Lhota	26	18	3	5	73:32	57
3.	Vacenovice	26	16	6	4	57:32	54
4.	RAFK	26	17	2	7	78:44	53
5.	Kněždub	26	16	1	9	58:46	49
6.	Uhřice	26	13	3	10	52:43	42
7.	Charvátská Nová Ves	26	10	3	13	33:47	33
8.	Nikolčice	26	9	4	13	57:58	31
9.	Strážnice	26	8	3	15	46:62	27
10.	Sokol Křepice	26	8	3	15	34:52	27
11.	Hovorany	26	7	6	13	35:59	27
12.	Mikulov	26	7	5	14	40:57	26
13.	Žarošice	26	5	4	17	31:58	19
14.	Podivín	26	5	2	19	27:66	17

V mistrovských utkáních se vystřídal 24 hráčů. Na 57 gólech se podílelo 13 hráčů (19 Rehák, 9 Špaček, 8 Knotek, 4 Petrucha, 4 Sladký, 3 Jakubíček, 2 Příkazský R., 2 Chvátal, 2 Grufík P., Rupec, Mírovský, Příkazský M., Biza).

Realizační tým: trenér: Bezouška Petr, asistent: Hanák Josef, vedoucí: Kašík Přemysl (Steinhübel Marian), masér: Konečný Petr

III. třída muži skupina A

1.	FK Šardice	22	21	1	0	101:18	64
2.	Podl. Prušánky	22	14	3	5	80:40	45
3.	Baník Mikulčice B	22	12	4	6	54:51	40
4.	Mor. Násedlovice	22	12	2	8	52:39	38
5.	NESYT Hodonín	22	12	2	8	45:44	38
6.	Sokol Vlkoš	22	10	3	9	59:42	33
7.	Slavoj Rohatec B	22	9	3	10	47:57	30
8.	FC Čejkovice	22	8	3	11	39:47	27
9.	FK Milotice B	22	6	4	12	37:66	22
10.	SK Vacenovice B	22	4	5	13	24:60	17
11.	SK Čejč	22	4	3	15	27:49	15
12.	Baník Lužice	22	3	1	18	25:77	10

V uvedených utkáních se vystřídal 40 hráčů. Na 24 gólech se podílelo 11 hráčů (5 Krist, 5 Kordula, 3 Nešpor, 2 Procházka, 2 Ingr, 2 Jakubíček, Brhel, Holeček, Gasnárek M., Rupec, Milčej M.).

Realizační tým: trenér: Hanák Josef, vedoucí: střídavě - Synek Martin, Kašík Přemysl, Steinhübel Marian, masér: Krist Petr

OP dorost

1.	Baník Lužice	18	14	2	2	72:23	44
2.	Sokol Dambořice	18	12	2	4	62:21	38
3.	Sokol Lipov	18	12	0	6	68:37	36
4.	KEN Veselí-Vnorovy	18	12	0	6	60:30	36
5.	Starý Poddvorov	18	8	2	8	46:36	26
6.	TJ Jiskra Strážnice	18	8	1	9	37:50	25
7.	FC Mor. Písek	18	7	2	9	51:45	23
8.	FKM Morava	18	7	1	10	51:60	22
9.	SK Vacenovice	18	4	0	14	24:73	12
10.	SK Kostelec	18	1	0	17	8:104	3

Do utkání nastoupilo celkem 23 hráčů. Na vstřelených 24 gólech se podílelo 10 hráčů (7 Straňák, 5 Leskovan T., 4 Herzán, 3 Bábíček D., 2 Batěk, 2 Milčej, 2 Lisý, 2 Harca, 2 Plášek, Bábíček L., Krist, Uličný).

Po podzimní části odstoupil celý realizační tým a byl nahrazen. Trenér: Frolec Radek ml., vedoucí: Šimeček Viktor

OP starší žáci skupina B (7+1)

1.	Sokol Hr. Lhota	22	20	1	1	188:27	61
2.	Vracov-Vlkoš	22	18	1	3	141:20	55
3.	Jiskra Strážnice	22	16	1	5	205:50	49
4.	SK Vacenovice	22	14	1	7	81:38	43
5.	FC Veselí B	22	13	3	6	108:48	42
6.	Agro Vnorovy	22	10	1	11	85:65	31
7.	Slovan Bzenec B	22	8	3	11	69:82	27
8.	SK Svatobořice	22	8	0	14	79:91	24
9.	Ježov-Žeravice	22	7	1	14	43:122	22
10.	Sokol Lipov	22	6	1	15	49:127	19
11.	Sokol Kněždub	22	3	1	18	35:216	10
12.	FK Milotice	22	2	0	20	24:221	6

V utkáních se vystřídal 13 hráčů. Na vstřelených 81 brankách se podílelo 10 hráčů (33 Plásek, 18 Bábíček D., 11 Šural, 5 Profota, 5 Uřičář, 3 Krša O., 2 Blaha, Belka, Příkaský, Leskovan Š, vlastní).
Realizační tým: Uřičář Libor, Plásek Martin, Krša Ladislav

OS starší a mladší příprava skupina A

bez umístění	mladší příprava 4+1	20	17	2	1	235:58	53
bez umístění	starší příprava 5+1	20	8	1	11	99:109	25

Vstřelené branky starší příprava: 26 Kubík Mikuláš, 22 Kubík David, 16 Belka Adam, 9 Koudela Lukáš, 7 Šimeček Matouš, 7 Zdařil Petr, 3 Kubík Tibor, 3 Zdařilová Martina, 2 Gasnárek David, Šimeček Mikuláš, Slezar Adam, Zapletal Ondřej, Grufík Matyáš, Eliáš Dominik, Polášková Simona, Novák Jan, Šťastný Petr, Horváth David, Rupcová Natálie, 2 vlastní

Vstřelené branky mladší příprava: 46 Gasnárek David, 42 Zdařil Petr, 31 Kubík Tibor, 27 Slezar Adam, 23 Koudela Lukáš, 20 Zapletal Ondřej, 16 Grufík Matyáš, 13 Rupcová Natálie, 11 Eliáš Dominik, 3 Polášková Simona, 2 Novák Jan, Koplík Daniel, Horváth David.

Předpříprava: v jarní části se účastnila několika turnajů.
Realizační tým: trenér: Mírovský Luděk, as.trenéra: Rupec Michal, Steinhübel Patrik, Vedoucí: Zdařilová Petra

Do nového soutěžního ročníku 2017/18 jsme přihlásili následující družstva:

Muži A – 1. B-třída JmKFS

Muži B – III. třída OFS Hodonín

Dorost – OP Hodonín

Mladší žáci OP Hodonín

Mladší a starší přípravku do OP Hodonín

Minipřípravka – zajistíme přípravné zápasy nebo turnaje.

Co, a jak se dál bude vyvíjet, se dozvíme na losovacím aktivu JmKFS, který se uskuteční 28. 6. 2017 v Brně a následně v Hodoníně.

Losovací aktiv OFS 30. 6. 2017. Obě mužská družstva jsme přihlásili do pohárů. Zahájení mistrovských utkání bude na okresu 6. 8. a v krajských soutěžích 13. 8. 2017, předcházet jim budou pohárová utkání. U družstev dorostu a žáků se plánuje se zahájením 20.8.2017. O dalších novinkách Vás budeme informovat v průběhu července již po losování prostřednictvím web stránky a obecním informačním kanálem.

Výbor SK Vacenovice děkuje všem příznivcům, kteří se v průběhu ročníku 2016/17 podíleli na zabezpečení chodu a činnosti klubu buď finanční a materiální pomocí, nebo přiložili ruce při budování provádění oprav a údržbě v prostorách stadionu.

Věříme, že věrní a nápomocní zůstanete i v nadcházejícím období. Přejeme všem hodně elánu a ochoty při další možné vzájemné spolupráci. Ať společnými silami vytvoříme prostředí pro naše spoluobčany, kteří ho budou rádi navštěvovat a hlavně, kde by měli možnost svou pohybovou aktivitu provozovat.

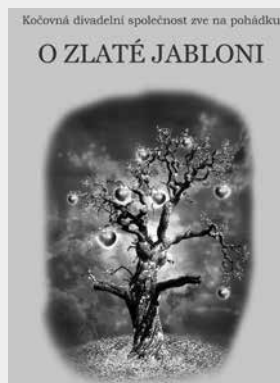
Závěrem výbor děkuje všem, kteří svůj volný čas věnují práci při řízení nebo výchově mladých sportovců, jsou nápomocní při zabezpečování sportovního života ve Vacenovicích a zejména všem sponzorům: Obec Vacenovice, Anticoro Bábík Josef s.r.o. Vacenovice, drobným podnikatelům a živnostníkům za dary poskytnuté v průběhu roku na zabezpečení chodu klubu a činnosti v něm. Přejeme všem hráčům, členům realizačních týmů a samozřejmě všem příznivcům vacenovické kopané příjemné prožití letošní dovolené a hodně elánu do nastávající sezóny 2017/18.

Sekretář SK Vacenovice Steinhübel Marian

Poznámka do diáře

Letní prázdninové měsíce nás vybízí k návštěvě kulturních a sportovních akcí. Tak si poznačte do diářů:

- **3. 8. 2017** Kočovní divadlo Střední pedagogické školy Krnov „O Zlaté jablono“ (vstupné dobrovolné)
- **19. 8. 2017** Letní kino „Špunti na vodě“ na hřišti SK Vacenovice (vstup zdarma)
- **24. 8. 2017** Seniordance v Ratíškovcích

Ocelová konstrukce rozhledny na pražském Petříně váží asi 175 tun a tyčí se do výšky 65,5 m. Jen ze železa získaného z vyřazených elektrospotřebičů, které u nás lidé za posledních 11 let předali k recyklaci, by se takových rozhleden dalo postavit 750.

Zároveň se takto podařilo „vytěžit“ množství dalších surovin, aniž by se tím dále ztenčilo ubývající nerostné bohatství. Díky stále vyspělejšímu recyklačním technologiím se totiž daří získat zpět a znovu využít kolem 90 procent materiálů, z nichž jsou elektrozařízení vyrobena. Například běžná mikrovlnná trouba je z více než poloviny vyrobena ze železa, přibližně 16% její hmotnosti tvoří sklo a 12% plasty.

ELEKTROWIN, který je největším českým kolektivním systémem a zajišťuje během 11 let svého působení zhruba polovinu tuzemského sběru a recyklace, co představuje více než 17 milionů spotřebičů. Sesbírané spotřebiče položené jeden za druhým by vytvořily řadu měřící přes 6 000 kilometrů, takže by se daly hned dva a půl krát vyskládat po obvodu státní hranice České republiky.

Století vytrvalci i jepičí život

Některé spotřebiče, které dnes běžně používáme, se v českých domácnostech začaly zabydlovat už začátkem 20. století. Patří mezi ně třeba lednice, pračky nebo vysavače. Souviselo to s vlnou masového připojování ke vznikající elektrické rozvodné síti.

Jepičí život mají naopak přístroje s pamětovým nosičem. Typickým příkladem byl hit 90. let, videorekordéry systému VHS. Ty velmi rychle vystřídaly CD přehrávače, které jsou v posledních letech nahrazovány pamětovými médii.

Některá elektrická zařízení, která jsme ještě nedávno mohli vidět jen v muzejních sbírkách, se naopak do domácností vracejí. Jsou to hlavně kuchyňské roboty s bohatým příslušenstvím pro domácí výrobu nejrůznějších pochutin, které se naposledy masově vyráběly ve 30. a 40. letech 20. století. Některé nesou dokonce stejnou značku, je pravděpodobné, že se jejich výrobci inspirovali i ve vlastních firemních muzeích.

Ucelený systém sběru a recyklace vysloužilých elektrospotřebičů se ale začal rodit teprve na počátku nového tisíciletí, přesněji po roce 2005, tedy právě před jedenácti roky, kdy se do české legislativy promítla tehdy nová evropská směrnice.

Díky tomu se staré spotřebiče postupně přestaly házet do popelnic, a když se nevešly, vozit na černé skládky. Jinde v Evropě systém fungoval dříve, u nás byly vytvořeny základy pouze pro televize, chladničky a zářivky, což byla nová povinnost vyplývající z členství v Evropské unii.

Na rozdíl od některých jiných direktiv, má ta odpadová jednoduchou logiku. Vychází z toho, že nejlepší je odpad, který vůbec nevznikne. Většina toho, čeho se zbavujeme, se totiž skutečně dá úspěšně recyklovat a získané suroviny znovu použít.

ELEKTROWIN a.s. provozuje kolektivní systém pro zpětný odběr, oddělený sběr, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení a elektroodpadu všech skupin s hlavním zaměřením na velké domácí spotřebiče, malé domácí spotřebiče, elektrické nástroje a nářadí. Od svého založení v roce 2005, tedy za 11 let svého působení na trhu, zrecykloval více než 17 000 000 vyřazených elektrospotřebičů o celkové hmotnosti více než 260 000 tun.

TŘÍDTE STARÉ ELEKTRO!

Za každý 1 kg starého elektra vhozeného do červených kontejnerů, obdrží Národní rada osob se zdravotním postižením ČR 1 Kč.

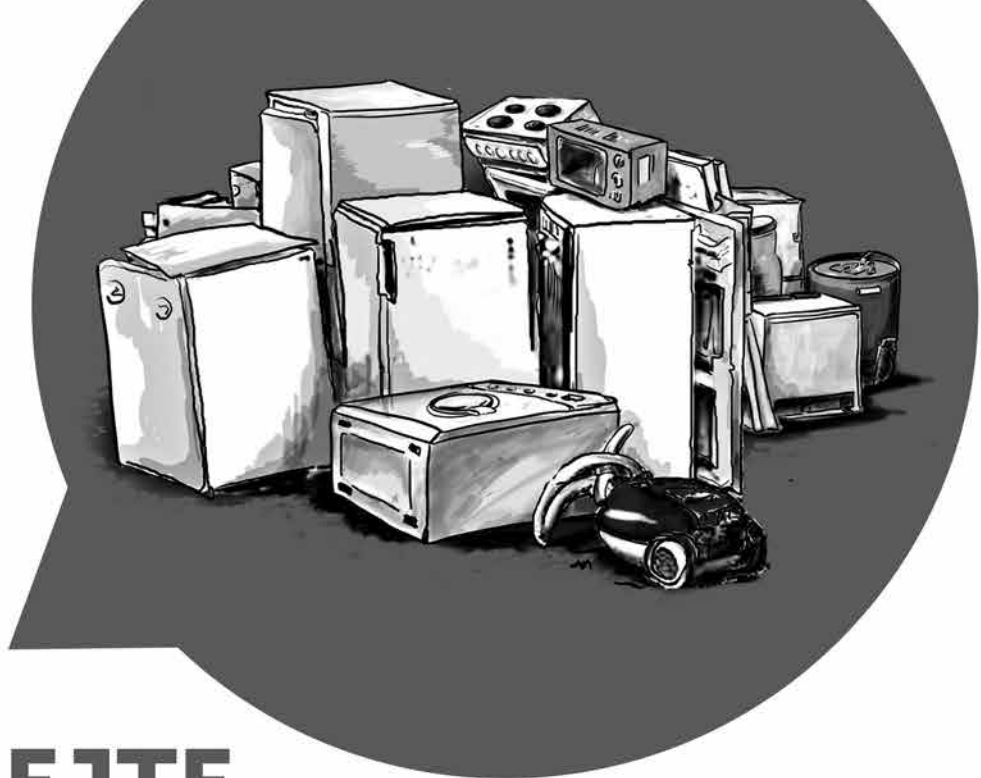
**POMŮŽETE
ZDRAVOTNĚ
POSTIŽENÝM**

Najděte si Váš nejbližší červený
kontejner a začnete třídit.
JE TO JEDNODUCHÉ.
V ČR jich je již 2 500
a stále přibývají další...

asekol
ZE STARÉHO NOVÉ!

cervenekontejnery.cz

ODKLÁDEJTE vysloužilé elektrospotřebiče na místa zpětného odběru!

- ZDARMA je můžete kdykoli odevzdat u **prodejce**
  - aniž byste si museli pořídit nový
  - nebo při koupi nového spotřebiče
- Odevzdejte je na sběrný dvůr
- Využijte mobilních sběrných míst – informujte se na obecních úřadech
- Další možnosti pro odevzdání naleznete na **www.elektrowin.cz**

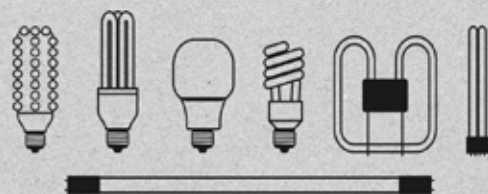
?

Víte, že díky recyklaci elektroodpadu se do přírody nedostává velké množství nebezpečných látek, zejména freonů?

Víte, že spotřebiče nejčastěji obsahují kovy, plasty a jiné materiály (sklo či beton), které se díky recyklaci dají znovu využít?

Svítím vám dlouho.
Až dosloužím, patřím
do sběrné nádoby.

Do malé sběrné nádoby patří
kompaktní úsporné zářivky, výbojky,
lineární (trubicové) zářivky do 40 cm,
světelné zdroje s LED diodami.

ekolamp

EKOLAMP s.r.o., infolinka: 810 888 100
www.ekolamp.cz

Odevzdejte nefunkční zářivku **ZDARMA**
do sběrné nádoby **EKOLAMP**
ve sběrných dvorech, úřadech a obchodech.

O pohár starostky obce

Festival na Salaši:

Zpívání s beranem

Zpívání s beranem

Omladina

Omladina

Omladina

Mužský sbor Od lip

Přehlídka dětských souborů

Dětské soubory

Nejmenší Oskoruška

Nejmenší Oskoruška

Nejmenší Oskoruška

Nejmenší Oskoruška

Oskoruška

Oskoruška

Mladá CM

Mladí hasiči – soutěž v Petrově

Oskoruška

Oskoruška

Vacenovický zpravodaj vydává Obecní úřad Vacenovice, Na Dědině 243, 696 06 Vacenovice.

Členové redakční rady neodpovídají za obsah, chyby a názory jednotlivých autorů příspěvků. Redakční rada: Ing. Jana Bačíková, Ing. František Novák, Ing. Marta Grufíková, Ludmila Kacrová a Marcela Tomašovičová. Vychází v červenci 2017. Náklad: 600 kusů. Grafická úprava a tisk: Tiskárna Šíki Kyjov.